Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:

Brașovŭ, piața mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimetŭ.

INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașovŭ și la următórele Birourĭ de anunciurĭ: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.

Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. seu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

(NUMĔRŬ DE DUMINECĂ 12)

„Gazeta“ iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un anŭ 12 fl., pe șese lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe anŭ.

Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 franci, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.

Abonamentulŭ pentru Brașovŭ
a administrațiunea, piața mare, Târgulŭ Inului Nr. 30 etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atâtu abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 63.—Anulŭ LVIII. **Brașovŭ, Duminecă, 19 (31) Martie** **1895.**

Ce se petrece în dietă?

Brașovŭ, 18 Martie v. 1895.

O mare neliniște a cuprinsŭ pe acele păturĭ ale societății maghiare, carĭ astădĭ se uită încă numai de departe la saculŭ cu grăunțele, lângă care se îmbuibă cei dela ocârmuire și cu partida lorŭ.

Suntŭ neliniștițĭ și grofii și baronii unguresci, și episcopii catolicĭ cu céta lorŭ clericală, pentru-că vĕdŭ, că după cum s'au întorsŭ lucrurile, suntŭ în pericul, de a și pierde cu încetulŭ puterea și influința, ce o aveau în țéră până acum.

Li-e frică și celorŭ din oposițiă, szapáriștĭ, apponyiștĭ, kossuthiștĭ, ca nu cumva ministeriulŭ Bánffy, orĭ câtŭ de amărîtŭ și fără védă ar fi elŭ, sĕ nu reușéscă cumva de a-se întări în posiția lui, folosindu-se de puterea, pe care a-o desfășura vestitulŭ baronŭ Banffy, a doveditŭ, că este în stare.

Toțĭ din tóte părțile se ridică déră în potriva guvernului-Banffy, sperândŭ, că doră-doră vorŭ isbuti, sĕ-lŭ trântéscă cu partida lui cu totŭ și sĕ mai ajungă și ei lângă óla cu carne.

Vlădicii, grofii și baronii ungurĭ au datŭ mai întâiu o lovitură guvernului în Camera magnaților, prin aceea, că au respinsŭ proiectulŭ de lege pentru recepțiunea religiunei jidovescĭ și nu s'au învoitŭ la propunerea lui, de-a da libertate și acelora, carĭ nu vorŭ sĕ aibă nicĭ o confesiune.

Guvernulŭ însĕ s'a legatŭ înaintea dietei, că va stărui cu orĭ-ce prețŭ sĕ ducă la sfîrșitŭ proiectele și propunerea amintită, și prin urmare e pusŭ acum în cornŭ de capră cu tótă politica lui bisericéscă.

N'a scăpatŭ bine guvernulŭ de magnațĭ și l'a înhățatŭ oposiția din camera deputaților pentru abusurile și nelegiuirile sĕvêrșite de organele lui la alegerea din Neutra. Grele învinuirĭ au fostŭ îndreptate în contra lui Banffy și Perczel, carĭ nu numai au suferitŭ acele abusurĭ și volnicii, dér le-au spriginitŭ chiar, numai ca sĕ sfărîme „partida poporală“ din Neutra. Pentru acésta și-au audițŭ însĕ ei destule dela oposițiă, care a cerutŭ, ca însa-șĭ dieta sĕ alégă o comisiă spre a cerceta faptulŭ. N'a putută însĕ reuși oposiția, cu tóte că însu-șĭ alesulŭ dela Neutra, secretarulŭ de statŭ Latkoczy, numai de rușine pentru fără-de-legile întêmplate, și-a depusŭ mandatulŭ, și cu tóte că partea cea mai mare a foilorŭ unguresci a constatatŭ, că în urma alegerei dela Neutra se póte dice, că pentru cetățenii statului ungarŭ nu mai esistă constituțiă și libertate.

Totŭ ce a promisŭ guvernulŭ a fostŭ, că pe Tarnoczy, conducĕtorulŭ alegerei, îlŭ va da în cercetare disciplinară pe mâna deregĕtoriilorŭ din comitatŭ, carĭ tóte au jucatŭ pe-o córdă cu elŭ.

După afacerea dela Neutra au venitŭ la rêndŭ în dietă dușmănósele petiții ale comitatelorŭ, vre-o 64 la numĕrŭ, în contra așa diselorŭ „agitații ale naționalitățilorŭ“. Și pe acestea le-a folositŭ oposiția, ca sĕ lovéscă în guvernŭ, că nu-i destulŭ de înfricoșatŭ și neînduratŭ cu „agitatorii“, că nu scie sĕ înfrêneze mișcarea naționalitățilorŭ și nu scie sĕ facă politică națională unguréscă destulŭ de energică.

S'a vĕdutŭ cu acéstă ocasiune, câtŭ de înrĕutățițĭ, sĕlbătĕcițĭ și împietrițĭ suntŭ în inima lorŭ șoviniștii ungurĭ. Acelașĭ Pázmándy, care c'o di mai înainte șĭ-a ridicatŭ cuvêntulŭ, în afacerea alegerii dela Neutra, pentru respectarea libertății cetățenescĭ, când era vorba de partide maghiare și de candidațĭ maghiarĭ, — acum, când a fostŭ vorba de naționalitățĭ și de dreptulŭ lorŭ, a cerutŭ, c'o nerușinare și cutezanță uimitóre, pe față, sugrumarea libertății cetățenilorŭ nemaghiarĭ. Și ne putemŭ face o ideiă, câtŭ de multŭ s'a sĕlbătĕcitŭ simțulŭ acestui omŭ, când îlŭ vedemŭ plângêndu-se, că întemnițații noștri din închisorile statului arŭ fi tractațĭ prea umanŭ.

Făcut'au propunerĭ și Pazmandy și alții, care de care mai îndrăcite, pentru a-sĕ lua mĕsurĭ totŭ mai aspre și mai tiranice în contra mișcărilorŭ naționaliste din sînulŭ popórelorŭ nemaghiare și în deosebĭ pentru a sugruma cu totulŭ învĕțămêntulŭ lorŭ naționalŭ. Cerut'au, ca guvernulŭ sĕ întreprindă o acțiune grozavă contra nóstră, ca sĕ ne ștérgă de pe fața pămêntului, așa încâtŭ, chiar și Banffy celŭ cumplitŭ s'a spăriatŭ și li-a spusŭ celorŭ setoșĭ de sânge, că totușĭ nu-i dă mâna, pe lângă cea mai mare bună-voință, ca sĕ dea cu tunulŭ în cetățenii de limbă nemaghiară.

Dér — dise Banffy, șiretŭ cum e — recunóscemŭ, că guvernulŭ trebue sĕ fiă cu mare băgare de sémă asupra „agitațiunilorŭ“; recunóscemŭ, că petițiile, ce s'au trimisŭ dietei, suntŭ a-se lua în sémă. Dați-le dér guvernului sĕ judece și sĕ chibzuéscă elŭ asupra lorŭ, și décă va fi de lipsă, sĕ propună dietei de a lua nouĕ mĕsurĭ legislative în înțelesulŭ lorŭ.

Așa déră, prin încungiurŭ, ei ajungŭ totŭ acolo, de unde au pornitŭ, și scopulŭ rĕmâne: sugrumarea vieții nóstre naționale!

Dér Dumnedeulŭ popórelorŭ e mare și ochiulŭ lui veghéză și asupra nedreptățițilorŭ.

Din camera magnaților.

Ĕtă textulŭ vorbirei prin care I. P. S. Sa Metropolitulŭ *Mironŭ Romanulŭ* a cerutŭ, într'una din ședințele din urmă a Camerei magnaților sĕ se modifice în § 6 din proiectulŭ pentru liberulŭ eserciţiu religionarŭ, textulŭ referitorŭ la ordinea serială a bisericelorŭ:

Escelența Vostră. Domnule presidentŭ! Ilustri magnațĭ!

Când s'a discutatŭ mai întâiu acestŭ proiectŭ de lege aicĭ în casa magnaților, mi-am fostŭ luatŭ voie a recomanda la acestŭ §. o mică modificare stilară, pe care ilustrii magnațĭ au bine-voitŭ a-o primi cu consêmțĕmêntulŭ d-lui ministru-președinte și alŭ d-lui ministru de culte și instrucțiune publică de atuncĭ.

Am propusŭ adecă, ca în ordinea serială a bisericelorŭ și confesiunilorŭ numite în acestŭ §., sĕ se pună cele douĕ bisericĭ greco-orientale indigene, cea sêrbă și cea română, imediatŭ după biserica romano- și greco-catolică, conformŭ usului de mai nainte.

Provocându-mĕ la usŭ, am sciutŭ bine și atuncĭ, că în bugetulŭ statului, dér numai și numai în acela, diferitele bisericĭ și confesiunĭ suntŭ numite în altă ordine serială; eu însĕ am făcutŭ și facŭ deosebire între legile, carĭ după natura lorŭ nu suntŭ organice, ci mai multŭ administrative, și între cele organice, séu regulative; și findcă legea budgetară după natura ei, nu este organisătóre, eu acolo nu punŭ vre-unŭ pondŭ mare pe ordinea serială; de aceea la pertractarea de alaltăierĭ a budgetului nu am grăitŭ în contra acelei ordine seriale, cu tóte că, după vederile mele, aceea nu e chiar corectă.

Din contră, proiectulŭ de lege, care venì acum din nou în discusiune, după mine este de natură organisătore, și ca atare e de o importanță mai mare și de o însemnătate mai distinsă, deóre-ce acesta, așa, cum e acum, póte eventualŭ sĕ aibă în diferitele relațiunĭ ale vieții publice și urmărĭ ofensive, declinătóre dela usulŭ, ce s'a urmatŭ în trecutŭ.

Eu déră, fără ca sĕ vréu a provoca între diferitele bisericĭ discusiunĭ de gradațiune în rangŭ, séu chiar o rivalitate posibilă, mĕ punŭ numai pe usulŭ legalŭ și naturalŭ de până acum, care așa incidentalŭ nu se póte altera, și 'mĭ iau voie a ruga pe ilustra casă a magnaților, sĕ binevoéscă și primi acum modificarea mea pur stilară, care așa sună:

Tecstulŭ actualŭ alŭ §. 6, respective ordinea părților lui, sĕ se modifice astfelŭ:

„*Biserica catolică de ritulŭ latinŭ, grecŭ și armenŭ, cea greco-orientală sêrbă și cea greco-orientală română, cea evangelică-reformată, cea evangelică de confesiunea augustană, precum și cea unitară*“ etc. după tecstŭ.

Vĕ rogŭ sĕ o primițĭ

Camera a respinsŭ acésta propunere.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Intinganŭ mergemŭ departe.

Snóvă.

E vorba, că vremuitulŭ și nóptea, frigulŭ și plóia, în bună înțelegere, m'au strîmtoratŭ în Ciuntenĭ. Chipŭ se dau înainte nu era și nicĭ putință. Călușeii-mĭ, secațĭ de tótă puterea, îmĭ mulțămiră de orĭ-ce slujbă, éră cu orbecatulŭ și împinsulŭ dela leucă eram acum până în gâtŭ.

In urma acésta ușorŭ e de 'nțelesŭ, că lipsă de multă ademenire sĕ poposescŭ nu aveamŭ, când am datŭ cu ochii de crâșma dela capĕtulŭ satului. Dér nicĭ nu șĭ-a bătutŭ capulŭ cu mine nimenĭ până p'acolo, — de nu cumva opaițulŭ, ce vĕrsa rade lâncede spre uliță de pe ferestuța crâșmii.

Am primitŭ și acéstă rĕmăstire — pe jumĕtate. Prietinia lui, în hăulŭ ce mĕ aflam, îmĭ era scumpă fórte: era pentru mine, ce corăbierii numescŭ în vreme de furtună, — limanŭ. Am trasŭ déră în ocolulŭ crâșmii, și bine ce mi-am adăpostitŭ bieții telegarĭ, am întratŭ în crâșmă, sĕ-mĭ desmorțescŭ osciórele degerate.

Fumŭ, putóre, necurățeniă, acum-dată nu m'au supăratŭ câtu-șĭ de puținŭ. Totŭ era nemĕsuratŭ mai bine, decâtŭ afară.

Crâșma era înțesată de lume: sătenĭ, drumarĭ, dilerĭ. Unii beau vinŭ, cei mai mulțĭ însĕ — bunĭ creștinĭ, — țineau legea bĕtrână, mânau la palincă. Fumau alŭ dracului cu toții și vorbiau tot-déuna dóuĕdecĭ de-odată.

M'am scutitŭ într'unŭ unghețŭ la unŭ cornŭ alŭ mesei lungĭ, alcătuită din scândurĭ gróse de ștejarŭ, ca sĕ fiu scăpatŭ încalte de ghionturĭ. Alăturea de mine la stânga ședeau doi dilerĭ dela fabrica din apropiere, — puteau fi cam între 50 de anĭ.

Inaintea lorŭ, dreptŭ lampă, lumina o jumĕtate litră de palincă. Vorbiau înfocatŭ, acușĭ éră șoptindŭ unulŭ altuia în ureche. Cu orile se îmbrățișeau și sărutau, — semnŭ, că amêndoi erau plouațĭ éc'așa din fundamentŭ.

Vreme aveam de ajunsŭ, am începutŭ sĕ ascultŭ la vorbele lorŭ. Ĕtă câte-va din câte am putută sĕ apucŭ:

...„Audĭ tu, Mitrule, — dise celŭ de lângă mine — mie de-acuma póte sĕ-mĭ cânte lumea întrégă, că Toma Ioanii șĭ-a cumpĕratŭ moșia din sĕrăcia cea de opt-decĭ crucerĭ, ce-i căpătăm plată pentru lucrulŭ nostru de-o di. O cépă degerată nu dau pe flécurile aste“.

— „Și de unde s'a pomenitŭ, că cine-va sĕ se fi alesŭ cu comorile lui Darie împĕratulŭ din 80 crucerĭ?“ dise celalaltŭ.

— „Așa-i, unde s'a pomenitŭ?“ întărĭ vecinulŭ meu și trase o dușcă strașnică din iagă, câtŭ dândŭ beutura pe lângă gurgoiulŭ ei, îi curse de ambe părțile gurii cătră bărbie în josŭ.

....„Opt-decĭ crucerĭ! — luà cuvêntulŭ vecinulŭ meu; — „de-o cină nu se ajungŭ, de-i sta sĕ te saturĭ bine. D'apoi sĕ ții tu casă și prunci?!“

— „Casă și pruncĭ!“ oftà celalaltŭ cu o față câtŭ se póte mai próstă. Luà apoi iaga și beurà bine amêndoi. Éră acuma urmà o ridicată de îmbrățișărĭ, șoptirĭ și clătinărĭ cu căpățina la drépta și la stânga.

Trecù multă vreme, și n'am înțelesŭ nimicŭ. Vorbele încolo curgeau potopŭ, dér aceste sĕmĕnau mai multŭ a grohăitură nădușită și n'aveau nicĭ unŭ rostŭ. Nu credŭ sĕ fi înțelesŭ nicĭ ei, ce-șĭ spuneau.

Abia târdiu mai apucai ceva. Acum însĕ s'a stricatŭ tréba; ómenii mei șĭ-au eșitŭ din sărite și au ajunsŭ la împărțirea colacilorŭ.

...„Ce găzdălire“, dice [illegible]lŭ

Candidarea de deputatŭ a lui Kossuth.

Sĕptĕmâna trecută îșĭ ținŭ Franciscŭ *Kossuth* în Balaton-Füred, unde elŭ este candidatŭ din partea partidei lui Justh ca deputatŭ, *vorbirea sa programŭ.* In vorbirea acésta Kossuth accentuà, că elŭ urmézá *principiile tătâne-s'o*, luândŭ afară singurŭ numai incompatibilitatea. Elŭ voesce, ca sĕ se ajungă cu mijlóce pacĭnice și pe cale constituțională la *deplina independență de statŭ a Ungariei*, la o *armată independentă* și ca în cestiunile financiare și în ale politicei esterne ungare asemenea sĕ se procédă în modŭ independentŭ. Cu Austria voesce sĕ trăéscă în raportŭ bunŭ, ceea ce mai bine se póte ajunge, décă ambele state vorŭ fi independente pe basa *uniunei personale.* Pretinde unŭ teritorŭ vamalŭ independentŭ și o bancă națională independentă. Cere mai departe *reforma electorală*, reformarea parlamentului și a camerei magnațilorŭ. Privitorŭ la *naționalitățĭ*, vorbitorulŭ doresce, ca toțĭ sĕ fiă egalŭ îndreptățițĭ, dér că și toți sĕ-sĭ iubéscă patria în modŭ egalŭ (!!), ér privitorŭ la instrucția poporului, doresce sĕ se îmulțéscă câtŭ se póte de multŭ școlele poporale și că instrucțiunea sĕ fiă condusă în acea direcțiune, ca în școle sĕ se créscă câtŭ se póte de mulțĭ individĭ *fidelĭ ideii de statŭ maghiare.*

Imperatulŭ Wilhelm la Bismark.

In 26 l. c. împĕratulŭ Germaniei, Wilhelm, a sositŭ la Friedrichsruh ca sĕ feliciteze pe principele Bismark de ḑiua nascerei a 80-a. Impĕratulŭ a voitŭ sĕ dea o deosebită strălucire sĕrbătorirei marelui cancelarŭ. Indată ce a sositŭ, împĕratulŭ s'a urcatŭ pe calŭ și a luatŭ comanda trupelorŭ, carĭ s'au formatŭ în careu, în frunte cu unŭ escadronŭ din regimentulŭ de cuirasierĭ, cu corpulŭ de trimbițașĭ și cu stindardele, alŭ căruia șefŭ este principele Bismark. In capulŭ oștirei împĕratulŭ a așteptatŭ sosirea principelui Bismark, care a venitŭ în trăsură cu principele moștenitorŭ germanŭ. Trupele au presentatŭ armele și împĕratulŭ i-a făcutŭ onorurile.

La paradă împĕratulŭ se adresà cu următórea vorbire către principele Bismark:

Alteță!

Intrégă patria nóstră se pregătesce pentru serbarea ḑilei nascerei Vóstre. Ḑiua de astăḑĭ e a *armatei*, ea este mai întâiu chiămată a serbători pe cameradulŭ ei, pe unŭ vechiu oficierŭ, căruia în activitatea sa i-a fostŭ datŭ a-i face cu putință, sĕ sĕvêrșéscă uriașele fapte, carĭ îșĭ află rĕsplata în incoronarea patriei renăscute. Óstea rĕsboinicilorŭ, ce e adunată aicĭ, este simbolulŭ întregei armate, și înainte de tóte alŭ acelui regimentŭ, care are onórea sĕ numéscă pe Alteța Vóstră șefŭ alŭ sĕu; alŭ acelui stégŭ, care este martorulŭ gloriei brandenburgice și prusiane din timpulŭ marilorŭ principĭ, sfințitŭ prin sângele vĕrsatŭ la Mars la Tour. Indĕrĕtulŭ acestei cete de oștenĭ, sĕ credețĭ Alteță, că stă întrégа oștire, gata la luptă, a popórelorŭ germanice, și că ea tótă serbézá ḑiua acésta. In fața acestorŭ oștenĭ viu sĕ predau Alteței Vóstre darulu meu, n'am pututŭ afla unŭ darŭ mai potrivitŭ, decâtŭ *sabia*, acéstă armă mândră a Germanilorŭ, simbolulŭ acelui instrumentŭ, pe care Alteța Vóstră a-Țĭ ajutatŭ fericitului meu bunicŭ sĕ-lŭ făuréscă, sĕ-lŭ ascuță și sĕ-lŭ și întrebuințeze; simbolulŭ acelui timpŭ giganticŭ, când s'a făcutŭ zidirea, alŭ cărei cementŭ a fostŭ *sânge și ferŭ*; acelŭ mijlocŭ, care totŭ-déuna și-a împlinitŭ scopulŭ, și care *în mâna regilorŭ și principilorŭ germanĭ, décă va fi de lipsă, va păstra patriei legătura și înlăuntru, cum a dusŭ odiniórá în afară la unitatea ei.*

Privițĭ, Alteță, la semnulŭ gravatŭ aicĭ (în sabiă) alŭ pajurei Alsaciei-Lotaringiei și la propria Vóstrĕ emblemă și vețĭ simți întrégа istoriă, care și-a aflatŭ încheiarea ei înainte cu 25 de anĭ; noi însĕ, cameradĭ, strigămŭ: Alteța Sa prințulŭ Bismark, duce de Lauenburg, urra!

Principele Bismark, după ce primì din mâna împĕratului darulŭ, care consta dintr'unŭ paloșŭ de aurŭ. a rĕspunsŭ:

Majestate!

Binevoițĭ a-mĭ permite, ca sĕ depunŭ la piciórele Vóstre mulțămirea mea cea mai plecată și mai supusă. Posiția mea militară față cu Majestatea Vóstră nu-mĭ permite a esprima mai departe Majestății Vóstre sentimentele mele. Mulțămescŭ Majestate!

După păradă a fostŭ prânḑŭ mare, datŭ de principele Bismark în castelulŭ sĕu, în onórea împĕratului. Cu acéstă ocasiune Wilhelm i-a dăruitŭ principelui unŭ sigilŭ, de care se servia împĕratulŭ Wilhelm I, apoi a ridicatŭ unŭ toastŭ în sănĕtatea lui Bismark, care toastŭ fù salutatŭ de artileriă cu 21 salve de tunurĭ. Bismark a rĕspunsŭ ḑicêndŭ, că elŭ în tótă viéța și activitatea sa, s'a simțitŭ ca oficierŭ prusianŭ, și accentuândŭ, că numai în alipirea și credința către dinastiă zace mântuirea Germaniei.

Principele moștenitorŭ a predatŭ prințului Bismark din partea mamei sale a împĕrătesei unŭ buchetŭ de trandafirĭ și o scrisóre de felicitare.

Adunarea generală

a despărțămĕntului I alŭ reuniunei învĕțătorilorŭ rom. gr. or. din districtulŭ Brașovului.

După cum amŭ anunțatŭ Dumineca trecută, acéstă adunare s'a ținutŭ în 9 (21) Martie c. în Cernatul Săcelelorŭ. La $10^3/_4$ óre președintele despărțămĕntului, d-lŭ *G. Ludu*, în fața unei numĕrŭ frumosŭ de membri și alțĭ bine-voitorĭ amicĭ ai scólei, deschide adunarea printr'unŭ cuvĕntŭ acomodatŭ scopului, pe care-lŭ încheià cu cuvintele: „Sĕ trăéscă generalii învĕțămĕntului, ca sĕ-șĭ conducă cu demnitate mica lorŭ trupă din biruință în biruință!“

Ca primulŭ punctŭ din programulŭ acestei adunărĭ urmà la ordinea ḑilei: „*Desvoltarea părțilorŭ secundare ale propositiunei, servindŭ de basă descrierea unui obiectŭ*“, lecțiune practică de d-lŭ *Anăstase Bârsanŭ*, învĕț. în Turcheșŭ. D-lŭ prelegĕtorŭ îșĭ ia ca basă la desvoltarea părțilorŭ secundare ale propositiunei, descrierea cânelui. După terminarea lecțiunei se face o critică seriósă și obiectivă din partea membrilorŭ: *Dariu*, *Groza*, *Vătășanŭ*, *Butnarŭ*, *Munteanŭ* ș. a. Resultatulŭ este, că se primesce propunerea d-lui Dariu, după care lecțiunea se declară, ca deplinŭ succésă și se esprimă prelegĕtorului mulțămită protocolară.

Ca alŭ doilea punctŭ alŭ programei era tema: „*Uniformitatea în terminologia limbei materne*“. Comisiunea raportézá prin *I. Dariu*, că tema acésta încă nu s'a pututŭ termina din causa momentuosității ei, așa ca sĕ se pótă desbate cu ocasia acésta; se amână decĭ pe adunarea proximă a despărțămĕntului.

Urmà punctulŭ alŭ treilea: „*Carĭ ar fi manualele cele mai corespunḑĕtóre din învĕțămĕntulă religiunei, ca sĕ se pótă folosi în scólele nóstre poporale?*“ Acéstă temă a fostŭ lucrată de d-nii *I. Aronŭ* și Stef. *Dragomirŭ*. Lucrările domnialorŭ s'au predatŭ unei comisiunĭ alese din sînulŭ adunării, cu însărcinarea, de a-le studia și a raporta despre ele în adunarea generală viitóre a despărțĕmântului.

La punctulŭ alŭ patru-lea: „*Care ar fi manualele cele mai practicabile din învĕțămentulŭ limbei materne, spre a se puté folosi cu succesŭ în scólele nóstre poporale?*“ s'au presentatŭ trei lucrărĭ: 1) a învĕțătorilorŭ din Țînțarĭ: d-nii: *P. Danciu* și Gr. *Păltinénu*, 2) a d-lui *Șt. Popovicĭ*, învĕțătorŭ în Brașovŭ și 3) a d-lui *V. Munteanu*, învĕțătorŭ în Satulungŭ. Dintre aceste trei lucrărĭ, din causa scurțiunei timpului, s'a cetitŭ numai cea dintâiu prin d-lŭ P. Danciu, o lucrare făcută cu multă consciențiositate și diligință, care a fostŭ admirată și aplaudată de adunarea întrégă. Atâtŭ lucrarea acésta, câtŭ și cele două necetite, s'au predatŭ unei comisiunĭ, ca sĕ raporteze despre ele în adunarea generală proximă a despărțĕmântului.

Cu acestea ședința se încheie și membrii cu toții iau parte la prânḑulŭ comunŭ, datŭ în hotelulŭ „Sóre“ din Satulungŭ. Aci s'au ținutŭ și numĕróse toaste și s'au cântatŭ mai multe cântărĭ. Au toastatŭ d-nii: *G. Ludu*, *A. Vîrzea*, d-șóra *M. Bogdanŭ*, *I. Dariu*, *D. Rîpeanŭ* din Predealŭ, *D. Iarca*, *I. Vătășanŭ*, ș. a.

La órele $3^3/_4$ ședința se redeschide și se pune la ordinea de ḑi spre desbate punctulŭ 5: „Limba maghiară în școlele nóstre: *materialulŭ, împărțirea și modulŭ de propunere*“. Asupra acestei teme au intratŭ patru lucrărĭ din partea d-lorŭ: *Groza*, *Lepedénu*, *Stoicoviciu* și *Luca.* Dintre acestea se cetesce meritósa lucrare a d-lui Groza, care e ascultată cu viu interesŭ și aplaudată de adunare. Tóte patru lucrările se predau unei comisiunĭ cu aceeașĭ însărcinare, ca și cele de mai înainte.

Urmà punctulŭ 6: „*Descrierea sobolului*“, prelegere practică de d-lŭ *Șurariu* din Preșmerŭ, la a căreia critică luară parte mai mulțĭ membrii. In urmă membrulŭ *I. Dariu*, dapă-ce face o mică paralelă între realismŭ și idealismŭ, lucrurĭ ce trebuescŭ luate în considerare la tratarea sciințelorŭ reale în școlă, propune a-se transpune acéstă prelegere, împreună cu alte două, neprelese din causa scurțimii timpului, comitetului centralŭ alŭ reuniunei, spre a raporta despre ele în sesiunea generală a reuniunei.

După acestea se visitézá din partea membrilorŭ rechisitele și operatele școlare dela școla amintită. Acestea, deși puține la numĕrŭ, se constată din partea adunării, că suntŭ deplinŭ corespunḑĕtóre și bine ținute.

Mai urmară unele propunerĭ de sine stătătóre, după carĭ încheiându-se adunarea, vorbesce părintele *G. Urdea* spunêndŭ, că se simte fericitŭ, că ni-a pututŭ primi în acestŭ nou localŭ de școlă, ridicatŭ cu multe jertfe în fața greutăților actuale, prin carĭ trecemŭ. Președintele, d-lŭ G. *Ludu*, îi rĕspunde, că scie din date sigure și cu dênsulŭ toțĭ membri acestei reuniunĭ, că meritulŭ celŭ mai mare pentru ridicarea acestui frumosŭ și mărețŭ localŭ de școlă, ilŭ are părintele *G. Urdea*, împreună cu alțĭ câțĭ-va fruntașĭ românĭ din comună.

In fine se decide, ca adunarea generală viitóre a despărțĕmêntului sĕ se țină pe la începutulŭ lui Maiu în Brașovŭ. Nu potŭ lăsa neamintitŭ, că între amicii și óspeții bine-venițĭ ai noștri, se numĕră și d-lŭ inginerŭ din România *T. Petrescu*, precum și d-nii învĕțătorĭ *D. Rîpenu* (Predélŭ) și *Chitănescu* (Azuga), carĭ cu viu interesŭ au luatŭ parte la tóte desbaterile nóstre.

In generalŭ cu deosebită plăcere constatŭ, că învĕțătorii noștri din anŭ în anŭ dau nouĕ dovedĭ de înaintare, nouĕ dovedĭ, că suntŭ pĕtrunșĭ totu mai multŭ de înalta misiune, ce o au în societate, și că astfelŭ lucrézá cu zelŭ neobositŭ și cu abnegațiune la ridicarea și prosperarea școlei române. *I.*

Statuă lui Tudorŭ Vladimirescu.

Cetimŭ în „*Gazeta Țeranilorŭ*“ din România următorulŭ apelŭ către sătenĭ pentru ridicarea unui statue lui *Tudorŭ Vladimirescu*, eroulŭ, care a luptatŭ la 1821 cu atâta vitejiă pentru *desrobirea țeranilorŭ din România.*

Frațĭ Sătenĭ!

Sunteți în mijloculŭ unui nou anŭ de

---

meu dândŭ cu pumnulŭ în mână. „Ce găzdălîră-țĭ trebe la 80 crucerĭ... Sare, oțetŭ, palincă, dohanŭ.... ce țĭ-a mai rĕmasŭ? Și eu sciu găzdălì, — mai bine decâtŭ totŭ némulŭ lui. Nu-mĭ spune, că și ai lui 80 crucerĭ au fostŭ mai bunĭ decâtŭ ai mei: o gazdă ni i-a datŭ. Cum déră au sporitŭ ai lui mai două mii de florinĭ, éră ai mei mi-au adusŭ numai sĕrăciă?.... Dér asta-i atâta: tróncă-tróncă-tróncă, în locŭ sĕ pui degetulŭ pe bubă și sĕ ḑicĭ: aicĭ nu-i lucru curatŭ. Banii, ce i-a băgatŭ în averea aceea, nu-sŭ dela elŭ, — aceia-sŭ banĭ furațĭ...“

.....„Nicĭ nu mi-lŭ pomeni de scumpŭ, că-lŭ cunoscŭ. Cunoscŭ, da, și sciu, că încunjură satulŭ pentr'unŭ banŭ, dér aceștia mi-sŭ banĭ; asta-i comóră.....“

La tóte aceste, — îndrugate, cum unŭ omŭ beatŭ le-a pututŭ îndruga — celalaltŭ, décă n'a voitŭ sĕ dea cum-va față cu necuratulŭ, n'a avutŭ sĕ facă alta, decâtŭ sĕ plece capulŭ. Și acésta ar fi făcut'o a bună-sémă, décă nu 'i-l'ar fi plecatŭ pălinca de multŭ. Astfelŭ însĕ 'i-s'a părutŭ de-ajunsŭ, sĕ-lŭ lălunțeze de două-trei orĭ, cum ilŭ ținea proptitŭ pe pumnĭ, de pe unŭ pumnŭ pe altulŭ, în semnŭ, că e convinsŭ.

Pacea a fostŭ gata.

Vecinulŭ luà iaga, și după-ce îșĭ udà bine rădĕcina măselelorŭ, a petrecut'o la soțulŭ sĕu, care la rêndulŭ lui i-a numĕratŭ tóte rĕvașele fundului.

N'a trecutŭ apoi multŭ, și cu ajutorulŭ lui ....Dumneḑeu amêndoi ajunseră sănĕtoșĭ — sub mésă.

Câtŭ vorŭ fi hodinitŭ acolo nu sciu; acolo i-am lăsatŭ.

Diminéța am plecatŭ mai departe, cugetândŭ în mine, ce dréptă e totuși vorba bĕtrânilorŭ noștri, că intinganŭ mergemŭ?!

Intinganŭ. Dela picurŭ la pocalŭ, dela pocalŭ la porțiă, dela porțiă la fele, la jumĕtate, la litră, în urmă — sub mésă. Și de-acolo?..

Pentru-ce nu a-șĭ spune-o órzĕnŭ?... De acolo — în casa nebunilorŭ. Dér vorbele lorŭ mi-au bătutŭ mare cui în capŭ; câțĭ faurĭ în ḑece sate și nu arŭ fi făcutŭ mai mare, cu tóte ciocanele și barósele lorŭ.

Doriam sĕ vĕdŭ pe Toma Ioanii. Sĕ-lŭ vĕdŭ și sĕ-lŭ ispitescŭ: cum se face din opt-ḑecĭ de crucerĭ — miia. Vețĭ înțelege déră, că căutam prilegiulŭ, sĕ-mĭ molcomescŭ dorulŭ. Și elŭ nu mi-a lipsitŭ multŭ.

Intr'o Dumінecă aveam soliă dela Ciuntenĭ în susŭ. M'am folositŭ de acéstă soliă și până sĕ mânce caii, mi-am vĕḑutŭ de trébă. La întrebările mele îndată îmĭ arătară casa. O casă, ca multe altele, ce au avutŭ stăpânĭ ca ea, dér încă destulŭ de trainică, ca sĕ mai dăinuéscă până la o vreme.

Era casa cumpĕrată cu moșia. Inapoia ei o grădină mare, parte prunetŭ, parte arătorŭ. Negrija îșĭ lăsase afundŭ săpate urmele sale pe tóte:

Am întratŭ. Unŭ omŭ de făptură mijlocie, cam între 50—55 de anĭ, cu capulŭ bine făcutŭ, cu pletele bătêndŭ puținŭ în surŭ, m'a întîmpinatŭ.

— „Cautŭ pe Toma Ioanii“, ḑisei, „bine am găsitŭ?“

— „Sunt eu“, rĕspunse omulŭ, „poftesce mai înăuntru!“

Vreme de prisosŭ nu aveam. I-am desfăcutŭ indemnulŭ, ce m'a adusŭ, și l'am rugatŭ, sĕ-mĭ tălmăcéscă: cum a pututŭ aduna botŭ atâta ferŭ de banĭ din puținelulŭ lui de 80 crucerĭ la ḑi?

— „Țĭ-oiu spune, domnule“, îmĭ ḑise, „dér nu spre a mea, ci spre a a lui Dumneḑeu mai mare laudă. Omulŭ sémĕnă, dér Dumneḑeu dă plóia și căldura“.

Făcui semnŭ, că simțescŭ în tóte cu dênsulŭ. Toma Ioanii îmĭ aduse unŭ scaunŭ, îșĭ aduse și luĭ

lipsurĭ și de suferințe astădĭ. Intêmplarea a făcutŭ însĕ, ca tocmai acum, sĕ ne adresămŭ vouĕ pentru a sĕvêrșĭ o nemuritóre faptă, dér în vremĭ de grea cumpĕnă poporulŭ românŭ a îndeplinitŭ de obiceiu opere marĭ, naționale.

Țĕrănimea română a preseratŭ amarulŭ drumŭ alŭ vieței sale cu mucenicĭ și cu viteji vestițĭ în lume. Dér, dênsa nu șĭ-a îndeplinitŭ o sfântă datorie cătră dênșii. Nicĭ nu lĭ-a sĕrbătoritŭ numele și faptele, nicĭ n'a însemnatŭ loculŭ și amintirea lorŭ cu semne neșterse de iubire și recunoscință.

Tóte nèmurile, carĭ suntŭ mândre de trecutulŭ lorŭ, și nădăjduescŭ într'unŭ mare viitorŭ, se închină înaintea ómenilorŭ marĭ, ce 'i-au avutŭ; le ridică statui și colóne, povestindu-le faptele și serbându-le renumele, pentru a fi pildă vecĭnică și învĕțătură neuitată lorŭ și urmașilorŭ lorŭ.

Poporulŭ românŭ este celŭ mai bogatŭ în martirĭ și patrioțĭ. Țĕrănimea nóstră a datŭ la începutulŭ acestui vécŭ unŭ mare Românŭ, unŭ vitézŭ asemăuatŭ cu cei din vechime, care a scosŭ națiunea din toropélă. Țĕranulŭ Tudorinŭ din Vladimirŭ, a fostŭ unŭ fĕtŭ frumosŭ din poveștĭ, care a atacatŭ bălaurii din Orientŭ, ce se încolăciseră de gâtulŭ nemului românescŭ, și Tudorinŭ, ca altŭ sfântŭ Georghe, a isbitŭ de mórte hydra trădărei, și a făcutŭ sĕ rĕsară din sângele sĕu o consciință națională și deșteptarea din 1848. Scrisŭ este numele lui Tudorŭ în tóte inimele țĕranilorŭ, căcĭ a fostŭ unŭ mare țĕranŭ și unŭ mare patriotŭ.

Dér când poporulŭ românŭ serbéză dịua acestui martirŭ? Unde este loculŭ sfântŭ, în care zacŭ móștele sale? Are elŭ unŭ mormêntŭ în țéra sa? Are o cruce măcarŭ sĕ 'i însemneze numele sĕu? Vai! încă nu, și suta de anĭ se apropie de când a fostŭ ucisŭ pentru țéra sa.

Țĕranii, ca creștinĭ, serbéză pe toțĭ sfinții calendarului, cinstescŭ dịua lorŭ, plătescŭ liturghii și slujbe, dér pentru celŭ mai mare martirŭ și sfântŭ alŭ nèmului lorŭ, sânge din sângele lorŭ, altarŭ nu ridică, slujbe nu dau, dịua nu 'i-o țìnŭ, de dênsulŭ nu'șĭ amintescŭ, unŭ mormêntŭ nu-i facŭ, ca măcarŭ copiiĭ și femeile lorŭ sĕ i aducă unŭ buchetŭ de florĭ, sĕ-i aprindă o lumînare spre vecĭnică amintire.

Dreptŭ aceea nĭ-amŭ dịsŭ noi, o sémă de ómenĭ: Sĕ ridicămŭ acéstă necinste din nèmulŭ nostru. Avemŭ o datoriă tainică cătră acela, care înfățișéză inima, curagiulŭ, hotărîrea și sfânta causă a deșteptărei Românilorŭ, și în parte *desrobirea țĕranilorŭ*. Acestui mare țĕranŭ, sfântŭ ca *Horia*, *Cloșca* și *Crișanŭ*, sfîntŭ ca *Garibaldi*, și ca toțĭ mântuitorii popórelorŭ, îi trebue ridicatŭ unŭ monumentŭ, care se vecĭnicéscă numele sĕu în tóte vécurile. Lui Tudorŭ Vitézulŭ sĕ ridicămŭ o statue mare, înaltă și puternică, ca și nèmulŭ din care a eșitŭ.

Dela țĕranulŭ celŭ mai de frunte până la celŭ ce nu are unde sĕ 'șĭ plece capulŭ, ceremŭ câte unŭ obolŭ. Dorimŭ, ca statua lui Tudorŭ sĕ fiă ridicată cu contribuția întregului nèmŭ țĕrănescŭ. Preoțĭ, învĕțătorĭ, proprietarĭ micĭ și marĭ, muncitorĭ, femei și copii, dațĭ banulŭ vostru pentru monumentulŭ lui Tudorŭ martirulŭ, arătândŭ lumei întregi, că împrejurulŭ acestui nume țĕrănescŭ este una nedespărțită, unită și solidară. Subscriețĭ-vĕ în liste, care cu-ce putețĭ, pe întrecere, cu căldură și avêntulŭ, cu care Tudorŭ a luptatŭ și a suferitŭ mórtea pentru nèmulŭ sĕu, profitândŭ de orĭ-ce prilegiu cinstitŭ, sĕ se adune paraua vĕduvei și a sĕracului pentru a face marea icónă a lui Tudorŭ.

Tudorŭ este alŭ tnturorŭ Românilorŭ, dér a eșitŭ din coliba țĕrănéscă, a muritŭ pentru țĕranĭ, și numele sĕu amintesce nèmulŭ din care a eșitŭ. Sĕ-i facemŭ dér cea mai frumósă colónă din lume. Ridicațĭ lui Tudorŭ unŭ monumentŭ, care sĕ spună tuturorŭ dușmanilorŭ nèmului nostru, că cei ce susținŭ poporulŭ, în vecĭ fi-vorŭ vii și neuitațĭ de poporŭ!

„Musa Română".

In Blașiu apare o fóia musicală cu titlulŭ **„Musa Română"**, alŭ cărei Redactorŭ și proprietarŭ este d-lŭ *Iacobŭ Mureșianu*, profesorŭ de musică și cantŭ în Blașiu.

„Musa Română" a fostŭ înființată în 1889 și, cu întrerupere de trei anĭ, a începutŭ sĕ apară érășĭ în 1894, fiindŭ acum în alŭ III-lea anŭ alŭ esistenței sale. Scopulŭ înființărei acestei prețióse reviste a fostŭ *rèspândirea musicei nóstre naționale*, dér mai alesŭ înființătorulŭ ei a pusŭ multe ostenele și mare însĕmnătate pe *cultivarea musicei nostre poporale*, scopŭ frumosŭ și laudabilŭ, căruia a și corĕspunsŭ d-lŭ *Iacobŭ Mureșianu* cu succese neîndoióse și cu consciențiositate, așa, că revista d-sale este singura intreprindere reușită de feliulŭ acesta la noi și care merită totŭ spriginulŭ și aprețiarea publicului nostru.

Dreptŭ aceea recomandămŭ publicului cu tótă căldura acéstă revistă, îndemnându-lŭ s'o spriginéscă și susțină, căcĭ este o întreprindere *românéscă* c'unŭ scopŭ, cum am dịsŭ, fórte frumosŭ și laudabilŭ.

Nr. 2 alŭ „*Musei Române*" din anulŭ curentŭ are următorulŭ cuprinsŭ: In partea musicală: Veturia-polca, de T. Mureșianu; Călușerulŭ, culesŭ de A. P. B.; De 'nvêrtitŭ (Têrnava mare) cul. de A. P. B. — In partea literară Giochino Rossini (urmare) de Dr. R.... Noutățĭ. Literatură.

Nr. 3. In partea musicală: Călușerulŭ (Blașiu) arangiatŭ de I. Mureșianu; Din Délu mare (Abrudŭ) de Livia M.; Someșana (Năseudŭ); Spusu-mi-a frunḑa de viiă (Bănatŭ). In partea literară: Giochino Rossini (urmare) de Dr. R....; Avisŭ corurilorŭ și conducĕtorilorŭ de corurĭ vocale; Noutățĭ; Poesiă; Posta Redacțiunei.

Avisulŭ cătră corurile vocale și cătră conducĕtorii de corurĭ este următorulŭ:

„Redacțiunea fóiei musicale „Musa Română", avêndŭ în vedere restrênsulŭ repertoriu de cântece corale românescĭ, se ocupă cu edarea unei broșurĭ de corurĭ vocale românescĭ, parte originale, parte poporale, pentru corŭ bărbătescŭ și corŭ mixtŭ.

Broșura va fi în formatŭ 8^0 și va conținé 12 piese, între carĭ 8 vorŭ fi pentru corŭ bărbătescŭ, ér 4 pentru corŭ mixtŭ. Prețulŭ unei broșurĭ va fi: 5 fl., ér 10 cr. pentru porto postalŭ.

„Fiindŭ tipărirea unei asemenea broșurĭ împreunată cu marĭ cheltuelĭ, Redacțiunea rógă pe toțĭ, carĭ vorŭ sĕ-șĭ procure o asemenea broșură, sĕ se prenoteze la Redacțiunea „Musei Române" în Blașiu până în 20/8 Aprilie, căcĭ numai după împlinirea numĕrului recerutŭ de prenotărĭ, se va începe tipărirea broșurei".

Abonamentulŭ la *„Musa Română"* este pe anŭ *6* fl., pe șése lunĭ *3* fl., pe trei lunĭ 1 fl. *50* cr. Pentru România și strĕinătate: pe unŭ anŭ 20 fr., pe șése lunĭ 10 fr., pe trei lunĭ 5 fr. *„Musa Română"* apare la 1/13 a fiă-cărei lunĭ, în formatŭ elegantŭ, hârtiă fină și tiparŭ de note fórte curatŭ.

Din venitulŭ curatŭ alŭ „Albinei", alŭ celui mai vechiu și puternicŭ dintre institutele nóstre de creditŭ, s'au votatŭ pentru scopurĭ culturale și de binefacere *6400 fl. 7 cr.* După hotărîrile adunărei generale, ținute la 27 Martie n. c., acéstă sumă s'a distribuitŭ după cum urméză: 1) Asociațiunei transilvane pentru trebuințele scólei de fete fl. 1000; 2) Scólei elem. de fete a „Reun. fem. rom. din Sibiiu" fl. 300; 3) „Reuniunei române de cântărĭ din Sibiiu" fl. 200; 4) „Reuniunei pentru înfrumsețarea orașului Sibiiu" fl. 100; 5) Institutului pentru îngrijirea morboșilorŭ din Sibiiu fl. 100; 6) „Reuniunei pompierilorŭ" din Sibiiu fl. 100; 7) „Reuniunii higienice din comitatulŭ Sibiului fl. 50; 8) Institutului pentru alimentarea sĕracilorŭ din Sibiiu fl. 50; 9) Pentru tipărirea manualelorŭ la scóla comercială din Brașovŭ fl. 500; 10) Internatului „Reuniun. femeilorŭ rom." din Brașovŭ fl. 200; 11) „Asociațiunei pentru sprijinirea învĕțăceilorŭ și sodalilorŭ românĭ din Brașovŭ" ca taxă scolară à 4 fl. pentru 50 de învĕțăcei fl. 200; 12) Fondului pentru ajutorarea studențilorŭ morboșĭ la gimnasiulŭ din Brașovŭ fl. 100; 13) Fondului studențilorŭ miserĭ dela gimnasiulŭ din Blașiu fl. 100; 14) Fondului studențilorŭ miserĭ dela gimnasiulŭ din Bradŭ fl. 100; 15) „Reuniunei pentru înfrumsețarea orașului Brașovŭ" fl. 100; 16) „Reun. pompierilorŭ din Brașovŭ fl. 50; 17) Societății academice „România Jună" din Viena fl. 100; 18) Societății academice „Petru Maiorŭ" din Budapesta fl. 100; 19) Incendiațilorŭ din Sĕcele (dațĭ deja) fl. 50; 20) „Reuniunei de agricultură din comitatulŭ Sibiiului" fl. 100; 21) Gremiului comercialŭ din Sibiiu, în scopulŭ susținerei unui cursŭ practicŭ de contabilitate fl. 50; 22) Alumneului din Timișóra fl. 100; 23) Fundațiunei de pâne „N. Zsiga" în Beiușŭ fl. 100; 24) Pentru procurarea serului difthericŭ (dațĭ deja) fl. 100; 25) La disposițiunea direcțiunei ca ea sĕ-i distribue în cursul anului curent **2450 fl. 7 cr.**

Dela înființarea sa și până astădĭ „Albina" a votatŭ pentru scopurĭ filantropice și culturale *38.621 fl. 18 cr.*

SCIRILE ḐILEI.

18 (30) Martie.

Jeszenszky la Sibiiu. Scirea adusă de noi, că Jeszenszky a fostŭ în Sibiiu, se confirmă și prin „Voința Națională" din Bucurescĭ. Petrecerea lui Jeszenszky în Sibiiu, ḑiarulŭ liberalŭ din Bucurescĭ o aduce în legătură cu ultimulŭ ordinŭ alŭ ministrului de interne Perczel privitorŭ la monumentulŭ lui Iancu și cu poliția secretă.

—o—

Mihailŭ Eminescu în unguresce. „Kolozsvár" anunță, că în curênd se vorŭ publica în limba maghiară viéța și poesiile lui Mihailŭ Eminescu, despre care ḑice, că e „unulŭ dintre cei mai distinșĭ liricĭ românĭ, care prin modulŭ de scriere și prin direcțiunea sa modernă, se ridică la *nivelulŭ somitățilorŭ lumei literare*". Autorulŭ scrierei unguresci, ce va costa 1 corónă, este tinĕrulŭ filologŭ maghiarŭ *Szocs* Géza din Visocna.

—o—

Nu e adevĕratŭ. Ḑiarele unguresci au colportatŭ scirea, că se va înființa în România unŭ postŭ de *episcopŭ catolicŭ ungarŭ.* Ministrulŭ de esterne românŭ Lahovary a declaratŭ însĕ alaltă-erĭ în Senatŭ, că acéstă scire *este cu totulŭ falsă* și neîntemeiată.

—o—

Guvernulŭ otomanŭ a comunicatŭ ministerului românŭ de esterne, că M. S. Sultanulŭ a încuviințatŭ trecerea prin Dardanele a bastimentelorŭ române „Elisabeta" și „Mircea", care mergŭ la serbarea inaugurării canalului de Nordŭ, și că ordine în consecință au fostŭ date forturilorŭ dela Kavak și Dardanele. După cum s'a mai spusŭ, briculŭ „Mircea" va pleca la 20 Martie, ér încrucișătorulŭ „Elisabeta" îlŭ va urma peste 10—15 ḑile.

—o—

Insula Cypru se vinde. In cercurile politice din Parisŭ circuléză faima, că renumitulŭ Jidanŭ avutŭ, baronulŭ Hirsch, a făcutŭ propunere Angliei și Turciei sĕ 'i se vêndă insula Cypru pentru-ca sĕ înființeze acolo unŭ statŭ jidovescŭ micŭ și neatêrnătorŭ sub suzeranitatea turcéscă și sub scutulŭ tuturorŭ puterilorŭ marĭ europene.

---

unulŭ, și luândŭ locŭ, a începutŭ în modulŭ următorŭ:

„Te mirĭ, domnule, că din puținulŭ meu, am pututŭ strînge atâta, câtŭ astădĭ îțĭ potŭ ḑice în casa mea: sĕ te trăéscă Dumneḑeu. Dér nu te mira, că nu-i lucru de ierĭ și alaltă-ierĭ ăsta, ci de o viéță întrégă. Și n'am sĕ ascundŭ, multă crușare și multă răbdare m'a costatŭ, dér la urmă hodina omului vrednică-i ea și de mai multŭ. Cine nu crușă și nu rabdă în tinerețe, simțesce la bĕtrânețe. Celŭ ce aștéptă, sĕ-i pice mura'n gură, ușorŭ póte ajunge, sĕ móră de fóme. Că acuma e acea lume, domnule, că de n'omŭ sărì, n'omŭ sorbì; de n'omŭ lucra, n'omŭ mânca. Și ar fi bine, décă ar fi numai atâta. Dér e rĕu de totŭ, că ni-se potŭ da și ni-se dau aievea multe nevoi, — și totu-șĭ amŭ mânca. Că omulŭ nu e totŭ tare și totŭ sănĕtosŭ, ci mai cade în urmă și la rĕu. Vai de celŭ ce cade la rĕu, și nu are elŭ la ce se întinde. Vai de cămara fără șórecĭ și de celŭ ce își pune nădejdea în cămara străinului.

„Câtŭ pentru mine, eu mulțămescŭ părințilorŭ mei, că încă de micŭ m'au învĕțatŭ două lucrurĭ: *cumpĕtulŭ* și *crușarea*. Acestea suntŭ temelia înaintărei. Ar fi trebuitŭ sĕ am mintea de acuma, ca sĕ fi pututŭ înțelege binele, ce ei m'au învĕțatŭ, — ierte-i Dumneḑeu și-ĭ hodinéscă! Pilde îmĭ suntŭ mulțĭ soțĭ de-ai mei, ómenĭ tarĭ și sănĕtoșĭ, carĭ și astădĭ totŭ acolo se află, de unde au începutŭ, căcĭ nu au cumpĕtŭ și nu sciu crușa. Pe aceștia eu îi asémĕnŭ cu fluturii, carĭ își légă viéța de o clipită; ce agonisescŭ cu sudorĭ într'o véră, totŭ batŭ într'o séră.

„Dér d-ta voiescĭ sĕ afli, cum am făcutŭ eu din 80 crucerĭ o miie de florenĭ. Eată taina, ți-o spunŭ în trei cuvinte: întinganŭ, cu cumpĕtŭ și crușare. Cu aceste am săpatŭ eu comóra, ce ḑicŭ ómenii, că așĭ fi aflatŭ. *Cumpĕtŭ* înainte de tóte; cumpĕtŭ în mâncare, în bĕutură, în haine, în cumpĕrare, — ca nicĭ-odată sĕ nu ne întindemŭ mai departe, de cum ne ajunge țolulŭ. Apoi *crușare*, — unde numai și câtŭ se póte. Vorba aceea: mai multe ḑile, de câtŭ cărnațĭ. Nu totŭ astădĭ, ci și pe mânĭ ceva.

„Décă am căpĕtatŭ astădĭ 80 cr., ér pentru traiu nu ne trebuiră mai multŭ decâtŭ 60 cr., cu cei 20 sĕ nu alergămŭ îndată la topitóre, ci sĕ-i punemŭ bine.

„Dér aceste, ele numai, nu suntŭ de ajunsŭ. Căcĭ la urmă, ce-țĭ folosesce cumpĕtulŭ și crușarea, décă ele ținŭ de Joi până mai apoi? Numai Dumneḑeu póte într'o clipită, ér omului, décă vré unŭ lucru mare, ca sĕ-lŭ și isprăvéscă, îi trebue vreme, — și adese-orĭ vreme multă. Trebue déră, ca cumpĕtulŭ și crușarea sĕ fiă împreunate cu o tăriă a inimei, cu o îndârjire a voinții, de a nu slăbì din ele, până n'amŭ ajunsŭ la scopŭ. Cu unŭ cuvêntŭ: sĕ fimŭ *stăruitorĭ*. Mi-se strînge inima, când îmĭ aducŭ aminte, că cunoscŭ ómenĭ, carĭ s'au pusŭ cu multŭ sufletŭ pe crușare și cumpĕtŭ, dér apoi pentru-că nu au lovitŭ meta dintr'o săritură, éră s'au datŭ risipei și netrebniciei.

„A mea cale nu a fostŭ asta. Eu am mersŭ întinganŭ, dér am mersŭ și astădĭ și mâne și poimâne. Nu m'a întristatŭ dobânda prea mare de astădĭ a vecinului meu, dér nicĭ am fostŭ silitŭ sĕ plângŭ, ca mâne, nenorocirea mea.

„Mersulŭ meu a fostŭ mai neclintitŭ chiar pentru aceea, pentru-că nu am căutatŭ sĕ ajungŭ într'o clipă acolo, unde nu se póte, ci am înaintatŭ cumpătatŭ, cu stăruință și fără multe popaze. Din câtŭ mi-se venia pe ḑi, am crușatŭ astădĭ, am crușatŭ mâne, am crușatŭ în tótă ḑiulica, câtŭ am pututŭ.

„Cum strînge furnica în ḑi de véră grăunțe de grăunțe și pune în

Licenţiatŭ în farmaciă. Ni-se comunică, că zelosulŭ tînĕrŭ *Corneliu Vătăşanŭ*, fiulŭ d-lui Ioanŭ Vătăşanŭ, preotŭ şi învĕţătorŭ la scólele centrale române din Braşovŭ, a depusŭ la universitatea din Bucurescĭ Lunĭ, în 13 (25) Martie c., cu bunŭ succesŭ licenţa în farmaciă. — 'I dorimŭ şi mai departe acelaşĭ succesŭ în cariera alésă!

—o—

Femei, studenţi universitarĭ. Parlamentulŭ din Viena a primitŭ mai multe petiţiunĭ sĕ se încuviinţeze ca şi femeile sĕ pótă studia la universitate. Intre trimiţĕtorii petiţiunilorŭ suntŭ reuniunea femeilorŭ din Reichenau, reuniunea învĕţătórelorŭ din Praga şi reuniunea de cântărĭ „Ludmilla" a fetelorŭ din Pardubitz.

—o—

Osândirea unui anarchistŭ. In Milanŭ s'a pertractatŭ în 27 l. c. procesulŭ anarchistului Realini, care înainte cu douĕ lunĭ asasină cu unŭ cuţitŭ pe procuratorulŭ generalŭ Celli. Acusatulŭ fŭ pedepsitŭ la muncă silnică pe viéţă. La pronunţarea sentinţei Realini strigă cu voce puternică: „Evviva l'anarchia! Evviva Caserio! Abasso il governo!" Trăéscă anarchia! Trăéscă Caserio! Josŭ cu guvernulŭ!

—o—

Adunarea generală a Asociaţiunei meseriaşilorŭ românĭ din locŭ nu se va ţiné mâne, ci în Dumineca Floriilorŭ la órele 2 p. m.

Inaugurarea fondaţiunei universitare Carolŭ I.

In ḑiua de 14 Martie v. c., ḑiua proclamărei independenţei României, s'a deschisŭ sĕrbătoresce aşeḑămêntulŭ culturalŭ, înfiinţatŭ pentru tinerimea universitară română de regele *Carolŭ*. Diminéţa a fostŭ serviciu divinŭ pomposŭ la Metropoliă, după care a urmatŭ serbarea înaugurărei, care după „Monitorulŭ Oficialŭ" a decursŭ în modulŭ următorŭ:

La órele $11^1/_2$ diminéţa, Majestăţile Lorŭ Regele şi Regina, împreună cu A. A. L L. R R. Principele şi Principesa României, au mersŭ la palatulŭ „Fundaţiunei Universitare Carolŭ I" pentru a asista la înaugurarea acestui aşeḑĕmêntŭ, întemeiatŭ de M. S. Regele în anulŭ 1891, cu ocasia a 25-a aniversare a Domniei Sale.

La sosire, Suveranii au fostŭ întêmpinaţĭ, în sunetulŭ imnului naţionalŭ, de D. Lascar Catargi, preşedintele consiliului de miniştri; de D. Take Ionescu, ministulŭ cultelorŭ şi instrucţiunei publice; de comitetulŭ fundaţiunei compusŭ din D-nii: Culiano, rectorulŭ universităţei din Iaşĭ şi preşedintele comitetului; Titu Maiorescu, rectorulŭ Universităţei din Bucurescĭ; I. Kalenderu, administratorulŭ domenielorŭ Corónei şi representantulŭ Majestăţei Sale în comitetŭ, şi G. Dem. Teodorescu, directorulŭ fundaţiunei.

Majestăţile Lorŭ şi Alteţele Lorŭ Regale urcară frumósa scară, care conduce la catulŭ de susŭ alŭ clădirei şi întrară în salonulŭ celŭ mare, unde este instalată biblioteca fundaţiunei şi unde se aflau: I. P. S. S. Mitropolitulŭ Primatŭ alŭ României; P. P. S S. L L. Episcopii Eparchioţĭ; D-nii miniştri; D-nii preşedinţĭ, vice-preşedinţĭ şi membrii biurourilorŭ Corpurilorŭ legiuitóre; D-nii prim-preşedinte, preşedinţĭ de secţie şi procurorulŭ-generalŭ alŭ înaltei curţĭ de casaţie; D. preşedinte alŭ înaltei curţĭ de compturĭ; D-nii membri ai Academiei; D-nii decanĭ şi profesorii facultăţilorŭ din Bucurescĭ şi Iaşĭ; D. primarŭ alŭ Capitalei; mai multe alte persóne de distincţiune, între carĭ D. Eulogie Gheorghief, care a dăruitŭ fundaţiunei, încă din 1891, suma de 200.000 lei, precum şi numĕroşĭ studenţĭ ai Universităţeĭ din Bucurescĭ şi o delegaţiune de studenţĭ ai Universităţei din Iaşĭ.

Aicĭ, I. P. S. S. Mitropolitulŭ Primatŭ, încongiuratŭ de înaltulŭ clerŭ, făcŭ rugăciunea pentru sfinţirea apei, cu care stropì acéstă sală, apoi Regele şi Regina, Principele şi Principesa, împreună cu înaltulŭ Prelatŭ, trecură prin cele-lalte patru sălĭ ale clădirei, carĭ au fostŭ de-asemenea stropite cu aiasmă.

La întórcerea în bibliotecă, M. S. Regele rosti următórele cuvinte:

„Am alesŭ, pentru deschiderea Fundaţiunei Universitare, ḑiua de 14 Martie, care ne amintesce aşeḑarea Patriei pe temelii neclintite, spre a arăta şi mai bine scopulŭ patrioticŭ alŭ acestui aşeḑĕmêntŭ, întemeiatŭ întru folosulŭ junimei universitare, la împlinirea a 25 de anĭ ai Domniei Mele.

„Astăḑĭ, după mai multŭ de unŭ pătrarŭ de vécŭ de jertfe şi silinţe, Statulŭ românŭ a ajunsŭ a rĕspândi bine-facerile luminei în tóte stratele poporului. Datorimŭ acésta nu numai bărbaţilorŭ politicĭ, carĭ au înţelesŭ însemnătatea acestei puternice pârghiĭ a ridicărei naţiunilorŭ, ci şi corpului profesoralŭ, care 'şĭ-a îndeplinitŭ cu rîvnă şi stăruinţă înalta sa chiămare.

„Dorindŭ a lăsa în urma Mea o mărturie vie a sentimentelorŭ ce Mĕ însufleţescŭ către Ţéră şi a arăta tot-odată necurmatulŭ interesŭ, ce am pentru instrucţiune, am închinatŭ tinerelorŭ generaţiunĭ acestŭ locaşŭ de studiu, cu falnica menire de a contribui la rĕspândirea şi înflorirea sciinţei în România.

„Numai prin muncă stăruitóre şi sciinţă se potŭ pregăti popórele de luptele, ce le aştéptă pe tĕrêmulŭ economicŭ şi socialŭ. Tóte generaţiile, carĭ au sĕvêrşitŭ fapte marĭ şi folositóre ţĕrilorŭ lorŭ, au fostŭ crescute în acéstă şcólă seriósă şi s'au oţelitŭ la flacăra iubirei de sciinţă şi de patriă.

„Noi, carĭ voimŭ a lăsa urmaşilorŭ noştri o moştenire neştirbită, cautâ sĕ avemŭ de-apururea înaintea nóstră acestŭ ţelŭ sfântŭ alŭ mărirei scumpei nóstre Românii.

„Dintre voi, cei tinerĭ, vorŭ eşi bărbaţĭ cu chiămarea şi gréua rĕspundere, de a fi luminătorii şi conducĕtorii naţiunei pe căile necunoscute ale viitorului. Urmaţĭ dér sfaturile profesorilorŭ voştri, încunjuraţi'i cu respectŭ şi încredere, întăriţi-vĕ sufletele cu gândirĭ curate şi simţirĭ înalte, spre a fi vrednicĭ de misiunea, la care puteţĭ fi chiămaţĭ.

„După cum va fi tinerimea nóstră de astăḑĭ, aşa va fi şi România de mâne. Greu, dér, cumpĕnescŭ în grijile nóstre îndrumarea tinerimei pe calea muncei consciinţióse, a iubirei de adevĕrŭ şi de Ţéră.

„Legenda mănăstirei Argeşului ne arată credinţa rĕspândită în poporulŭ românŭ, că pentru trainica întemeiere a unui aşeḑămêntŭ, trebue îngropatŭ în temeliile lui o fiinţă viă. Pus'am în temelia acestei case a tinerimei universitare viua mea credinţă în viitorulŭ României.

„Facă Cerulŭ, ca vécurile ce vorŭ urma sĕ ne dea dreptate, cu prisosŭ, şi ca din acestŭ locaşŭ alŭ sciinţei sĕ se rĕspândéscă, ca dintr'unŭ focarŭ nestinsŭ, caldele raze ale unui patriotismŭ luminatŭ asupra némului românescŭ..."

Aceste cuvinte ale Majestăţei Sale au fostŭ aclamate de numĕrósa asistenţă, care repetà de mai multe-orĭ: „trăéscă Majestăţile Lorŭ, trăéscă Augusta Dinastie"; apoi M. S. Regele, continuândŭ, ḑise:

„In acestŭ gândŭ vĕ încredinţezŭ, D-lorŭ membri ai comitetului Fundaţiunei şi D-le directorŭ, grija acestui aşeḑămêntŭ. Nu Mĕ îndoescŭ, că sub înţelépta D-vóstrĕ conducere va da ródele dorite de inima Mea.

„Provedinţa, care a ocrotitŭ Ţéra nóstră cu atâta îndurare, va revĕrsa de sigurŭ şi asupra acestei Fundaţiunĭ bine-facerile ei, îndeplinindŭ astfelŭ rugile, ce le am înălţatŭ, împreună cu Inaltŭ Prea Sânţia Sa Mitropolitulŭ Primatŭ, către A-tot-puterniculŭ".

D-lŭ *Culianu*, rectorulŭ universităţii din Iaşĭ, rĕspunse în numele profesorilorŭ universitarĭ şi alŭ comitetului fundaţiunei printr'unŭ discursŭ, în care arătà paşii uriaşĭ spre înaintare, ce i-a făcutŭ România în timpulŭ scurtŭ, de abia câte-va decenii. Unirea principatelorŭ, alegerea principelui Carolŭ, proclamarea independenţei României, înfiinţarea regatului românŭ: acestea suntŭ totŭ atâtea visurĭ de aurŭ, pe carĭ Românii au avutŭ fericirea de-a le vedé cu ochii. Astăḑĭ România póte sĕ lucreze liberŭ şi neîmpedecatŭ pentru înflorirea ţĕrii şi înaintarea culturei naţionale, pe care terenŭ a ajunsŭ în timpŭ scurtŭ aşa departe, încâtŭ tóte statele puternice ale Europei privescŭ aḑĭ cu respectŭ asupra ei.

Unŭ putemicŭ avêntŭ şi încuragiare pentru cultura tinerimei române a dat'o Majestatea Sa Carolŭ I, primulŭ rege alŭ României, prin întemeiarea „Fundaţiunei universitare Carolŭ I." Hotărîrea de-a întemeia acéstă fundaţiune, Majestatea Sa o făcŭ cunoscută primului ministru prin următórele cuvinte:

„Urmândŭ pilda bunilorŭ Domnĭ din „trecutŭ şi spre amintirea faptelorŭ împli„nite în acestŭ pătrarŭ de veacŭ, voimŭ a „înfiinţa unŭ aşeḑămêntŭ spre binele tine„rimei universitare dela tóte facultăţile din „ţéră, alŭ cărui scopŭ va fi de a procura „studenţilorŭ unŭ locŭ de întrunire înzes„tratŭ cu o bibliotecă tot-déuna deschisă, „unde vorŭ puté satisface iubirea lorŭ de „studiu".

D-lŭ Culianu sfêrşì esprimându-şĭ convingerea, că acéstă fondaţiune va înflori repede şi va contribuì cu putere la înălţarea şcólei române. Vorbirea s'a fŭ viu aplaudată.

Din partea tinerimei a vorbitŭ apoi D. *I. Bărbulescu*, licenţiatŭ în litere şi studentŭ în şcóla normală superióră, care ḑise:

Sire,

Ḑiua de astădĭ, pentru celŭ ce scie s'o simţe şi s'o înţelégă, e menită d'a fi înscrisă cu litere de aurŭ în analele Regatului românŭ; cu litere de aurŭ — nu numai, pentru-că la unŭ altŭ 14 Martie fŭ încununarea isbândei mândrilorŭ ostaşĭ ai noştri jertfiţĭ pe câmpiile Bulgariei, dér încă şi pentru-că totŭ printr'ênsa şi astăḑĭ aicĭ se deschidŭ isvóre nouĕ de cultură şi de propăşire pentru némulŭ românescŭ.

Isvóre de propăşire, da, fiind-că, de óre-ce popórele trăescŭ şi se mărescŭ din câtŭ ele înşile sciu şi potŭ, fără îndoială, că unŭ aşa institutŭ culturalŭ, ca acéstă „Fundaţiune Carolŭ I", nu ne va face decâtŭ sĕ scimŭ şi sĕ putemŭ câtŭ mai multŭ.

Ér ast-felŭ vomŭ face de sigurŭ sĕ se audă de Regatulŭ românescŭ dela gurile Dunărei, nu numai că e vitézŭ, pe câmpulŭ de luptă, dér şi că înţeleptŭ în timpŭ de pace, e nesăţiosŭ după cultura minţei, câtŭ şi rîvnitorŭ d'a adăoga şi elŭ o câtŭ de mică scânteiă la facla generală a culturei omenescĭ.

Acesta ne e şi trebue sĕ ne fiă idealulŭ; ér locaşulŭ acesta ne deschide şi o mai mare portă către dênsulŭ.

De aceea, Sire, studenţii aceia, carĭ ţinŭ la némulŭ nostru cu tótă inima, dér şi cu mintea, — şi în numele cărora vorbescŭ eu acum — am venitŭ astăḑĭ aicĭ sĕ mulţumimŭ din totŭ sufletulŭ, pentru marinimosulŭ darŭ, ce ne faceţĭ, Majestăţei Vóstre, care şi în timpŭ de pace Vĕ ară-

---

grănarulŭ sĕu, sĕ aibă la ce se întinde colo la érnă: aşa am strînsŭ eu bănuţŭ de bănuţŭ, sĕ nu fiu a nimĕnui, când mi-a datŭ bruma peste capŭ. A fostŭ grea lupta acésta, dér unde s'a auḑitŭ biruinţă fără luptă, rĕsplată fără ostenélă?

„Laudŭ pe Dumneḑeu, că nu m'a părăsitŭ nicĭ-odată, ci orĭ de câte-orĭ era sĕ cadŭ în ispita soţilorŭ mei, — sĕ ţinŭ la petrecerĭ cu dênşii, — mi-a datŭ ajutorŭ şi tăriă, sĕ mĕ împotrivescŭ. Şi nu-mĭ e greu a spune, că de multe-orĭ era sĕ cadŭ în acéstă ispită. Fudulia de feciorŭ holteiu, puterea în vine, sângele ferbinte a tinereţelorŭ — suntŭ grei pismaşĭ ai cumpĕtului şi cruţării. Dér i-am umilitŭ de-atâtea-orĭ, şi am mersŭ înainte. Nu mi-a păsatŭ mie de lume, nu de ocara soţilorŭ mei, carĭ mi-au aflatŭ felŭ şi felŭ de nume. Eu aveam unŭ ţĕlŭ înaintea mea, numai pe elŭ îlŭ vedeam: hodină la bĕtrâneţe şi puţină stare pentru ai mei.

„Când m'am însuratŭ, împlinisem 27 de anĭ, şi optŭ de cândŭ lucram în fabrică. Aveam bănişorii mei peste patru sute florinĭ împrăştiaţĭ la ómenĭ cu usură. De-aci lucrulŭ mergea mai fără sporŭ; acum erau douĕ gurĭ de săturatŭ, douĕ trupurĭ de îmbrăcatŭ. Dér Dumneḑeu nu ni-a uitatŭ. Muierea era pe-unŭ gândŭ cu mine; ţinea din ce-i aduceam, apoi mai tăcea şi ea câtŭ putea din unŭ purcelŭ, din gâscuţe, din ce 'i-se îndĕmâna.

„Rĕu mi-a fostŭ, când ni-au umplutŭ pruncii. Cruţarea era grea de totŭ. Abia mai puteam pune 15—25 florinĭ la anulŭ. Dér le-am petrecutŭ şi aste. Cu voinţă tare, tóte se potŭ, şi noi aveamŭ voinţă. Aveam'o şi avea-o şi bĕtrâna mea; apoi mai sciamŭ noi, că nicĭ astea n'orŭ fi fără capĕtŭ Cu vremea pruncii s'au apucatŭ şi au începutŭ a ne fi spre ajutorŭ. Astăḑĭ suntemŭ trei, carĭ aducemŭ pe masă — fără bĕtrâna....

....Aşa am făcutŭ eu, domnule, din 80 crucerĭ o miie de florinĭ şi peste miie câteva sutuţe. Acuma sunt liniştitŭ. Am hodina mea, — a sufletului şi a trupului. A trupului — căsuţa asta şi vre-o 20 holde de pămêntŭ; a sufletului, — că am făcutŭ, câtŭ am pututŭ, ca pruncŭ sĕracŭ, cu muncă cinstită pentru urmaşii mei. Decă vorŭ avé minte, ei potŭ s'o sporéscă; sănĕtate şi putinţă au".

. . . .

. . . .

Pănă aci Toma Ioanii.

I-am strînsŭ mâna cu căldură şi mulţumindu-i de lămurire, am părăsitŭ căsuţa acésta cu acea convingere tare, că de-amŭ avé mulţĭ-mulţĭ ómenĭ, ca dênsulŭ, întinganŭ dóră, dér de bună sémă, departe amŭ ajunge.

(Farnaşŭ). **Kœvary.**

De-a Baba órba*)

De

A. Vlahuţă.

Suntŭ micĭ amêndoi: Giustino e de dece anĭ şi Rosalba de şépte. Suntŭ sĕracĭ, orfanĭ şi strĕinĭ.

Tatălŭ lorŭ cânta din flaşnetă pe la porţile ómenilorŭ şi căpĕta gologanĭ. Aşa au venitŭ tus-trei, pe josŭ, din Florenţa.

Ş'atuncĭ Giustino era de şépte anĭ: elŭ scia sĕ jóce, sĕ'şĭ frângă mijloculŭ şi sĕ trécă frumosŭ prin cercŭ, ér Rosalba nu scia decâtŭ sĕ rîḑă şi sĕ bată din palme tactulŭ flaşnetei.... Dér tata bea prea multŭ vinŭ, ş'atuncĭ era urîtŭ şi rĕu; — da, era forte rĕu tata atuncea. Şi séra, când n'avea nicĭ unŭ gologanŭ, ei nu trebuiau sĕ plângă, décă le era fóme, pentru că asta supĕra forte multŭ pe tata, şi 'i bătea rĕu, de aceea a muritŭ... Ş'unŭ moşŭ bĕtrânŭ, care s'a supĕratŭ pe tata pentru c'a muritŭ, a vrutŭ sĕ le ia musica, dér ei au plânsŭ aşa de multŭ, ca sĕ li-o dea,

*) A. Vlahuţă: Novele, apărute în editura Fraţii Şaraga, Iaşĭ. Preţulŭ 1 corónă.

tațî totŭ atâtŭ de înțeleptŭ, pe câtŭ de vitézŭ ațî fostŭ în rĕsbóie; am venitŭ aicî, Sire, sĕ ne declarămŭ Majestățeî Vóstre recunoscĕtorî.

Sĕ trăițî, Sire, încă mulțî anî și pe unŭ Tronŭ din ce în ce mai gloriosŭ!

Sĕ trăéscă M. S. Regina, cea mai drăgălașe povestitóre a poveștilorŭ nóstre bĕtrâne!

Sĕ trăéscă întréga Dinastiă!

A mai vorbitŭ tînĕrulŭ *Gh. Popescu*, studentŭ la facultatea de teologiă. Ambele vorbirî au fostŭ urmate de entusiaste strigărî de „sĕ trăéscă" la adresa Maiestățilorŭ Lorŭ.

Urmă semnarea actului de înaugare, în care timpŭ musica a cântatŭ diferite cântece naționale. Serbarea s'a sfîrșitŭ la órele 12¾.

Insciințare.

Comitetulŭ centralŭ alŭ *reuniunei învĕțătorilorŭ românî greco-cat. din giurulŭ Gherlei*, publică concursŭ la premiulŭ de 1 galbenŭ imperialŭ pentru disertațiunea cea mai bună, în care va fi a **se descrie topografia și istoriculŭ comunei proprie.**

Potŭ concurge pănă în 15 Maiu a. c. st. n. toțî membri din raionulŭ acestei reuniunei.

Din ședința comitetului centralŭ, ținută în Gherla la 1 Martie st. n. 1895.

Ioanŭ Papiu, can., presid. *Ilariu Boroșŭ*, prof. secret.

Sciri telegrafice.

Budapesta, 30 Martie. După-ce contele Teodor *Andrássy* declară că la proximele alegerî de vice-președințî în camera ungară nu va mai primi acéstă demnitate, partida liberală candidă pe Ignaț *Darányi*.

Berlinŭ, 30 Martie. Reichstagulŭ îșî începŭ desbaterile asupra proiectului lui *Kanitz*, fiindŭ tribunele pline cu publicŭ. Kanitz ținŭ o vorbire de dóuĕ óre. Cancelarulŭ *Hohenlohe* respinse în modŭ hotărîtŭ întroducerea monopolului de bucate.

Washington, 30 Martie, *Mikado din Japonia proclamă armistițiulŭ între Japonia și China.*

Anunțŭ literarŭ.

(Memorii din 1848/49, de Vasilie *Moldovan*)

Sub titlulŭ **„Memorii din 1848/49**, a apărutŭ o broșură, care cuprinde memoriile regretatului **Vasilie Moldovanŭ**, fostŭ prefectŭ de Legiune în 1848/49.

Memoriile lui Vasilie Moldovanŭ dau o viuă icónă a luptelorŭ eroice, ce le-a purtatŭ poporul românŭ din Trasilvania pentru frângerea cătușilorŭ iobăgiei seculare și pentru libertatea sa națională. Ele cuprindŭ date și descoperirî de netăgăduită valóre istorică, presentându-ne cu multă fidelitate modul de gândire, tendințele curatŭ naționale și mărețele principii pentru-carî conducĕtorii mișcării române dela 1848/49, împreună cu poporulŭ, au cămbătutŭ vitejesce în favórea sfintei cause a nĕmului românescŭ.

C'unŭ cuvêntŭ, cei ce nu cunoscŭ istoria revoluțiunei din 1848/49; cei, carî dorescŭ și pe carî îi interesézĕ de a cunósce și de-a aprecia după cuviință greulŭ și amarulŭ, torturele și suferințele estreme la carî au fostŭ espușî părinții și moșii noștri în marele rĕsboiu civilŭ din aceștî anî epocali, n'au decâtŭ sĕ-șî procure și cetéscă **Memoriile** lui *Vasilie Moldovanŭ*, și vorŭ avé înaintea lorŭ o icónă fidelă despre unŭ șirŭ de fapte marî și glorióse, espuse într'unŭ modŭ, care te lăuțuesce și care 'țî procură pe lângă cunoscințe frumóse și o lectură fórte plăcută și neobositóre.

Broșura, în formatŭ 8°, cuprinde *11 cóle* de tiparŭ compresŭ și curatŭ, pe hârtiă fină și durabilă, avêndŭ *164 pagine* și o prefață. Forma esterióră elegantă și atrăgĕtóre.

Scopulŭ editorului și proprietarului *Memoriilorŭ* fiindŭ curatŭ numai *lățirea lorŭ în tóte păturile societății române*, nerĕmnindŭ prin urmare la câștigŭ materialŭ, a stabilitŭ prețulŭ unui esemplarŭ broșatŭ:

Pentru Austro-Ungaria cu: **50 cr., séu 1 corónă**; plus 5 cr. porto postalŭ.

Pentru România și strĕinătate: **1 franc 50 banî.**

Credemŭ, că suma acésta bagatelă, ca prețŭ, pentru o publicațiă de valóre, va înlesni rĕspândirea în cercurî câtŭ mai largî a broșurei, asupra căreia **atragemŭ mai alesŭ atențiunea cărturarilorŭ noștri dela sate și a tinerimei în specialŭ.**

Broșura se póte procura la adresa:

Traianŭ H. Popŭ, publicistŭ, **Brașovŭ (Brassó)**, redacțiunea *„Gazetei Transilvaniei."*

Comandele se facŭ mai cu înlesnire prin *mandate postale*, fiindŭ rugațî doritorii de-a poseda acéstă interesantă publicațiă, sĕ însemne, pe cuponulŭ mandatului postalŭ, *corectŭ* și *legibilŭ: numele, localitatea* și *posta ultimă*, ca astfelŭ sĕ se evite neplăcerî cu espedarea. Comande se potŭ face pentru mai multe persóne dintr'o localitate, la o singură adresă. Comandele se efectuescŭ promtŭ și sigurŭ. Esemplare pe creditŭ nu se trimitŭ.

Limbile tuturorŭ popórelorŭ pămêntului, împărțirea și întinderea lorŭ.

(Fine.)

Cele mai însemnate ramurî ale acestora suntŭ.

Hindi séu Hindostani (Urdu), Pandșabi, Bengali, Mahrasti, Sindhi, Gujerati, Orissa, Assami, Nepali, Kașmiri, Kafiri ș. a.

II Limbile ural-altaice, și anume:

A. *Grupa ugrică-finică*,

consistândŭ din limbile: 1.) a *Finilorŭ*, Esthilorŭ, Livilorŭ, Permilorŭ, Mordvinilorŭ, Zürianilorŭ, Wogulilorŭ, Lapilorŭ ș. a. în Europa n., vre-o 4 mil. 2) a *Maghiarilorŭ* în Ungaria a Secuilorŭ din Transilvania, 6.5 mil. 3.) *Turco-tacarice*, cam 20 mil. în Turcia și Asia nord., séu limbile Osmanilorŭ, Nagoilorŭ, Kalmucilorŭ, Turkmenilorŭ, Kirgisilorŭ, Usbecilorŭ, Jakuților etc. 4.) Limbile *Mongolilorŭ*, Manciurilorŭ, Samoiedilorŭ, Burătilorŭ, Tungusilorŭ ș. a. în Asia nordostică.

III *Trunchiulŭ limbisticŭ malaico-polinesicŭ (vre-o 40 mil.)* anume: 1.) *Malaica* propriă (sundanesică, tagalică, Dajak, Alfuru, Kawi, Batak și altele) pe peninsula Malakka, insulele Sunda, și pe jumĕtatea ostică a ins. Madagaskar. 2.) *Melanesică* și *polinesică* (Maorî) pe noua Seelandă și pe insulele dimpregiurŭ.

IV. *Limbile isolătóre (monosilabice)* (peste 400 mil.)

Chinesă, annamitică, siamesică, Kambodja, Șan, tibetanică, talaing, barmanică ș. a. în Asia sudostică.

V. Trunchiulŭ limbisticŭ hamitico-semiticŭ, anume: 1.) Limbile *hamitice* (25 mil.) în Africa de n., limbile Berberilorŭ, Kabylilorŭ, Tuareg, a Koptilorŭ, Gala, Somali, Soho, Bedja ș. a. 2.) *Limbile semitice* (25 mil.) în Africa nordost. și Arabia, și anume: arabica, etiopica (gez, tigre, amhara, harari) în Abessinia; precum și ovreica.

VI. *Limbile bantu* (cam 25 mil.) In Africa de mijlocŭ și sudică, anume: Limbile Kaferilorŭ, Zulu, Suaheli, Herero, Bedjuanii, Marutse, Bunda, Congo, Basuto, Matonga și altele.

VII. Limbile Drawida (peste 50 mil.) Vorbite de popórele primitive din Dekkan și pe partea vestică a insulei Ceylon, și anume:

Tamil, Gond, Teluga, Kanaresică, Malajalam și altele.

VIII. Limbile popórelorŭ primitive din America (în parte deja stinse), *(10—12 mil.)* și anume: 1.) In *America de n.* limbile Apacilorŭ, Irokesilorŭ, Pavni, Sioux, Delaware, Kri, Dakota și ale altorŭ indianî. 2.) In *America de mijlocŭ*, Maya Ottomi, Aztecisa, Zapotekisa ș. a. 3.) In *America de Sudŭ* (grupa limbilorŭ peruanice), Quicha, Gunca etc.; limbile Arancasilorŭ și Obokudilorŭ ș. a.

IX. Limbile isolate, carî stau singure: 1.) *Baschică* în Pirenei (500,000). 2.) *Diverse limbî de a-le negrilorŭ* în Africa centrală (peste 80 mil.), precum Wolof, Haussa, Bornu, Baghirmi, Nuba, Fulbe etc. 3.) Limbile *Hotentoților* și ale *omenilorŭ locuitorî în tufe (Buschmann)* în Africa sud.; acestea se pronunță cu nisce sunete pleoscăitóre de limbă. 4.) Mai multe limbî de popóră din Kaukas, precum *georgică*, mingrelică, lazică, cerchesă, cecensică, avarică etc. 5.) Limbile *Camceadalilorŭ*, Aleutilorŭ, Jakuților, Ostjakilorŭ, Eschimoșilorŭ etc. în Asia n. și America.

P. — P.

Literatură.

In tipografia „A. Mureșianu" din Brașovŭ a apărutŭ: **Povestirî economice despre** grădinăritŭ, economia câmpului, vieritŭ și păduritŭ, de *Ioanŭ Georgescu*. O carte fórte folositóre pentru plugarî, scrisă în stilŭ ușorŭ de priceputŭ. Cartea are 136 pag. și costă 25 cr. De vêndare la tipografia „A. Mureșianu" în Brașovŭ, și la autorulŭ în Scorei (p. u. Alsó-Porumbák).

*

In editura librăriei *H. Steinberg* din Bucurescî (Str. Șelarî 18) a apărutŭ: **Amintirî din Italia** (Giosuè Carducci), de *Neculai Iorga*. Unŭ volumŭ esteticŭ, conținêndŭ vre-o șepte capitole diferite. Prețulŭ 1 leu.

Din istoria animalelorŭ.

(Fine.)

Oile suntŭ animalele, pe carî omulŭ le-a cunoscutŭ și îmblânḑit din timpurile cele mai vechî; ele suntŭ fórte blânde, dér fricóse si totŭ-odată și surde. Oile nóstre suntŭ prăsite din oile sĕlbatice numite *Muflon*, carî pănă astăḑî mai trăescŭ în cete marî în munții Corsicei și Sardiniei. Oile numite merinos au fostŭ aduse din Africa mai întâiu în Spania, de unde s'au lățitŭ peste tótă Europa.

Oile suntŭ cele mai plăcute animale la mulțî din plugarii noștri, carî din copilăriă arată multă aplecare și rêvnă pentru ele. La noi în Transilvania suntŭ multe comune pe sub pólele Carpaților, carî avêndŭ câmpurî puține, dér și acelea mai sterpe și neroditóre se îndeletnicesc numai cu oieritulŭ, adecă cu ținerea, crescerea și înmulțirea oilorŭ, pe carî le pascŭ mai cu sémă pe câmpurile altorŭ comune mai îndepărtate, séu chiar prin alte țĕrî. Chiar și dintre plugarii noștri mai harnicî, carî trăescŭ după lucrarea pămêntului și crescerea vitelorŭ mai marî, puținî vei afla, carî se nu aibă măcarŭ 10—20 de oi la câmpŭ séu la munte, pe carî le ținŭ, fiă pentru lâna lorŭ, din care se facŭ vestminte de lipsă pentru iérnă, fiă pentru ca sĕ aibă brânza de lipsă pentru casă peste vară și mai alesŭ pentru tómnă și iérnă.

Vêrsta oilorŭ se póte cunósce după schimbarea dințilorŭ, ca și la celelalte animale de casă. La vêrsta de altŭ anŭ și jumĕtate, oile îșî schimbă cei doi dințî din mijlocŭ și atuncî se numescŭ *miorî*. La unŭ anŭ îșî schimbă alțî doi dințî de lângă cei dintâiu, atuncî se numesce *oiă de unŭ mielŭ*. In anulŭ următorŭ mai schimbă doi și atuncî se numesce *oiă de doi miei*, și așa mai departe, pănă în alŭ cincelea anŭ, când începŭ a 'i-se totŭ róde dinții, ér la 8—10 anî începŭ a-'i cădé.

— încâtŭ moșulŭ le-a dat'o, — și ei au plecatŭ cu musica și nu s'au mai dusŭ pe acolo nicî-odată. Acu șĕdŭ la o femeiă bĕtrână, departe, departe, tocmai la marginea orașului. Umblă tótă ḑiua cu pâne și cu gologanî...

Acestea mi-le-a spusŭ miculŭ Giustino, c'o naivitate adorabilă și 'ntr'o românéscă, pe care elŭ o vorbia fărmĕcătorŭ de stricatŭ.

Eu am întêlnitŭ adese-orî pe aceștî sĕrmanî copiî. Elŭ într'unŭ surtucŭ largŭ, fără colóre și cu buzunările spintecate, purtându-șî anevoe musica 'n spate, — ea, într'o rochiță scurtă din peticî, și c'unŭ baiderașŭ de lână vechiu, pe care Giustino 'i-lŭ înfășóră în fiă-care dimineță, de două orî în prejurulŭ gâtului, 'i'lŭ încrucișéză peste peptŭ și 'i'lŭ înódă la spate, frumosŭ, ca sĕ nu rĕcéscă, — ș'amêndoi mergŭ, așa triștî și perpelițî, mititeii de ei, copilulŭ înainte și surióra după elŭ, ș'amêndoi îșî têrĕscŭ piciórele în nisce ciobote marî și grele, pline vecînicŭ pe din afară și pe din lăuntru de noroiulŭ bălhócelorŭ de prin mahalale.

Se odihnescŭ pe la respântiî.... Giustino s'apléćă de șale, ș'încetinelŭ îșî pune musica josŭ. Alăturea, tăcuțî, s'așez' amêndoi pe caldarîmŭ. C'unŭ felŭ de frică uneorî îșî privescŭ îmbrăcămintea lorŭ sĕracă. Ei simtŭ bine, că au aceleașî gândurî, de aceea fórte rarŭ îșî vorbescŭ. Câte-odată privirile lorŭ pornescŭ alăturî, s'afundă în zarea cerului. Când timpulŭ e frumosŭ, ei simtŭ ceva, — ca o mamă bună, care stă lângă dênșii, și 'i mângăe; c'o bucurie tristă, c'unŭ zîmbetŭ bolnavŭ îșî întindŭ gâtulŭ și 'șî încăldescŭ în sóre chipurile lorŭ galbene, lungărețe, bĕtrâne și nespălate, cu ochii micî, împainjinațî, îngropațî sub frunțî înguste, cu urechile marî, cu umerii obrajilorŭ scoșî afară, ca la Mongolî, și cu buzele lungî, subțirî, uscate și vinete ca pétra.

Dér tómna se duce și vremea prinde a se 'năspri. Cerulŭ devine mai posomorîtŭ, casele mai închise și ómeniî mai rĕi.

După o ḑi rece și ploiósă, petrecută mai multŭ pe sub gangurî, ei se hotărĕscŭ sĕ mai facă o încercare. Giustino, scóse unŭ suspinŭ adâncŭ și 'nădușitŭ, ca sĕ nu-lŭ audă mica Rosalba, îșî luă musica în spate ș'amêndoi, flămânḑî, frigurosî și descurajațî, plecară, încetișorŭ, de-alungulŭ stradelorŭ ude și pustii.

Abia mai pășescŭ, șovăindŭ, prin pâcla désă, ce înécă orașulŭ amuțitŭ; de susŭ burézā, — întunereculŭ cade din ce în ce mai greu și mai rece peste dênșî. Unŭ vêntŭ cu tóne repeḑî le svêrle în obrazŭ posderia de stropî, și ei îșî îndésă pe dedesubt, la subțiorî, mânuțele lorŭ ude și amorțite.

Intr'o uliță întunecósă, la ușa unei cafenele, Giustino învêrtesce la flașnetă „Valurile Dunării", schimbându-șî mânele'i trudite și ducêndu-și-le pe rândŭ la gură, ca sĕ le desmorțéscă. Rosalba se sgrebulesce pe la ferestri, uitându-se în lăuntru. Prin giamurile asudate abia străbate o lumină bolnavă și fumurî ce se înécă în pâcla de-afară. In apropiere, unŭ câne nervosŭ îșî întinde gâtulŭ înainte, și însoțesce c'unŭ urletŭ prelungŭ și sfâșietorŭ țurluitulŭ flașnetei.

Giustino schimbă cântecului, și Rosalba, tremurândŭ, deschide ușa și întră. O duhóre grea și acoperită o isbì în față, și pentru întâia-óră chipurile sarbede și ochii holbațî ai jucătorilorŭ de cărțî o înfricoșau. Galbenă, sfiiciósă, îngănândŭ o milogélă fără vorbe, cerșindŭ cu ochii, mai multŭ decâtŭ cu glasulŭ — ea îșî întindea talerulŭ pe la tóte mesele, și nimenî n'o vedea, — și vaetele cântecului deafară 'i se jeluiau în urechî, din ce în ce mai sfâșietóre. Din nou se întórse pe la aceleașî mese.

— Hai, plécă de-aicî! îi ḑiceau toțî, rĕstițî. Ișî lăsà încetișorŭ mâna 'n josŭ, desnădăjduită. Când vrù sĕ iasă, simți că 'i-se taie piciórele sub dênsa — stĕtŭ în locŭ și privì durerosŭ și aiuritŭ în juru-i. Unui omŭ de lângă ușă-'i se făcù milă și'i dete cincî parale. Flașneta tăcuse. Copila se apropià de frate'so umilită, pe jumĕtate mórtă, și cu unŭ glasŭ leșinatŭ, întindêndŭ în întunericŭ pumnulŭ, în care stringea gologanulŭ, ea suspinà: „numai.... cincî parale!..."

Miculŭ Giustino îșî năbușì în pieptŭ unŭ oftatŭ, tăcù și opintindu-se din rĕsputerî, îșî ridicà în spate marea lui musică. Nicî-odată nu i-se păruse grea ca'n séra aceea.

Oile se împărecheză de regulă cam la unŭ anŭ şi jumĕtate, în tómna anului alŭ doilea. Décă voimŭ sĕ vindemŭ mieii, atuncĭ căutămŭ berbecĭ negri, pe carĭ îi slobodimŭ la oi prin Septemvre, ca sĕ fete mai de timpuriu, cam prin Faurŭ, fiind-că atuncĭ suntŭ mai căutaţĭ; de regulă se slobodŭ berbecii pe la mijloculŭ lui Octomvre (14 Octomvre, la cuv. Paraschiva séu Vinerea mare, séu cum se mai dice), ca sĕ fete prin Martie, când nu se mai simte frigulŭ aşa de tare. Totŭ cam la 25—30 de oi trebue unŭ berbece.

Oile pórtă până la fătare aprópe cincĭ lunĭ de dile. Mieii se lasă de sugŭ câte două lunĭ, apoi se alegŭ şi se pascŭ deosebitŭ de oile fătate. Mieilorŭ de prăsilă le strică tare păşunatulŭ pe rouă, brumă séu prin locurĭ umede şi apătóse, de aceea trebue feriţĭ de asemenea locurĭ.

La două sĕptĕmânĭ după fĕtare se reteză codile mieilorŭ, lăsându-se numai ca de trei—patru degete de lungĭ, ca sĕ nu-'şĭ murdărescă de ele ugerulŭ şi lâna, când vorŭ fi marĭ şi suntŭ ploi multe; totŭ la două sĕptĕmânĭ se jugănescŭ şi berbecii, carĭ se lasă pentru îngrăşatŭ. Peste vară berbecii trebue sĕ se pască deosebitŭ de oi.

Nutreţulŭ celŭ mai priinciosŭ alŭ oilorŭ, ca şi alŭ mieiilorŭ, este celŭ de pe şĕsurile mai ridicate, de pe délurĭ şi munţĭ. De-asemenea şi fĕnulŭ de şesurĭ, luncĭ şi locurĭ mai ridicate, este mai bunŭ şi mai sănĕtosŭ pentru oi, ca celŭ de pe locurile umede şi rogozóse, din care potŭ căpĕta uşorŭ şi călbéză.

In economiile mai micĭ, e bine décă se face iérna în mijloculŭ curţii séu grădinei o iesle cu gratii, în care sĕ se pună nutreţulŭ oilorŭ; ca sĕ nu se calce cu picióreIe, căcĭ în casulŭ acesta nu-lŭ prea mânâncă. De mare însĕmnĕtate pentru oi este şi sarea, care li-se dă mai cu sémă amestecată cu tărîţe şi făină. Oilorŭ trebue sĕ li-se dea sare totŭ la 10—15 dile odată.

Folosulŭ oilorŭ în economia casnică este cu multŭ mai mare, ca alŭ celorlalte animale domestice; ele ne dau lapte din care se face caşŭ şi brânză; ne dau lână, din care se pregătescŭ vestminte călduróse de iérnă; ne dau miei cu carnea lorŭ cea fragedă şi gustósă; ne dau unŭ gunoiu caldŭ şi bunŭ pentru îngrăşarea pămêntului, ér la urmă ne lasă carnea, pielea şi sĕulŭ.

Ca tóte animalele domestice, aşa şi oile suntŭ espuse la mai multe bóle. Cea mai însĕmnată este *călbéză*. Acésta o capĕtă oile păscêndŭ pe locurile umede, băltóse şi rogăzóse pe unde se află depuse ouĕle unorŭ insecte numite *cerearia*. Acestea se strĕcóră cu iérba în stomacul oilor de unde ajungŭ în ficatŭ, în care se desvóltă şi crescŭ până ce-'lŭ mancă şi strică de totŭ, după care óia trebue sĕ se prăpădéscă. Oile călbejite suntŭ triste, stau cu capulŭ plecatŭ, rĕmânŭ de turmă, se culcă şi se scólă adese orĭ, béu multă apă şi nu prea mânâncă, ochii le suntŭ turburĭ, pielea gălbiniă, începŭ a se cufuri şi mai pe urmă slobodŭ guşă.

De călbéză se vindecă oile fórte cu greu, séu nicĭ de cum. Se recomandă tărîţe de grâu cu funingine, apă de varŭ, prafŭ de óse, amestecatŭ cu pelinŭ şi vitriolŭ de ferŭ. De altcum, cumpĕrândŭ cine-va oi călbejite, le póte duce îndĕrĕtŭ vêndĕtorului în timpŭ de două lunĭ, şi acesta e silitŭ a-le primi şi a întórce preţulŭ lorŭ.

Căpierea se ivesce mai cu sémă la oile tinere şi constă dintr'unŭ verme numitŭ *tenia cenurus*, care ajungêndŭ în trupulŭ oilorŭ, se trage cu sângele în creerĭ, unde desvoltându-se şi crescêndŭ, apasă şi mânâncă creerulŭ până ce trebue sĕ piéră şi óia atacată. Formarea acestui verme se întêmplă aşa, că vara, când e caldŭ şi belescŭ asemenea oi, capul se aruncă la cânĭ carĭ mâncându-lŭ mânâncă şi vermele numit. Acesta ajunge în stomaculŭ cânilorŭ, se putredesce acolo şi ese cu balegile afară, dér ouĕle lui nu putredescŭ, ci rĕmânêndŭ acăţate pe iérbă, vinŭ păscute cu acésta érăşĭ în stomaculŭ oilorŭ, de unde cu ajutorulŭ circulaţiunei sângelui se sue din nou la creerĭ, unde se desvóltă, până ce vermele se face desĕvêrşitŭ.

Oile atacate de acestŭ verme suntŭ supĕrate, nu mânâncă, rĕmânŭ de turmă, se învêrtescŭ adese-orĭ şi apoi cadŭ ameţite la pămêntŭ; ele nu se potŭ vindeca altcum, decâtŭ tăindu-se pielea şi crepându-se puţinŭ osulŭ între córne şi apoi scoţêndu-se numitulŭ verme. De sine se înţelege, că acésta o potŭ face numai ciobanĭ pricepĕtorĭ, carĭ au mai făcut'o, séu au vĕdutŭ pe alţii făcêndu-o.

Rîia se póte vindeca ungându-se oile bolnave cu petroleu (gazŭ), spălându-se cu leşiă de varŭ şi tăbacŭ, séu ungându-se cu uleu de inŭ şi creosot, carĭ se potŭ căpĕta dela farmaciă.

Caprele domestice se tragŭ dela cele sĕlbatice, carĭ până astădĭ mai trăescŭ în turme marĭ prin munţii Persiei; ele suntŭ nisce animale fórte isteţe şi voióse; le place păşunatulŭ pe locurile ridicate şi pădurόse, de unde potŭ rupe mugurii şi frundele tufelorŭ, séu le potŭ beli scórţa lorŭ. Din causa acésta trebue ferite de capre grădinile cu pomĭ, căcĭ ajungêndŭ în ele, potŭ face marĭ stricăciunĭ.

Caprele domestice se ţinŭ pentru laptele şi iedĭ, ce-i fată în totŭ anulŭ. Laptele de capră se recomandă mai alesŭ pentru cei ce pătimescŭ de tuberculosă (oftică). Carnea iedilorŭ e fórte gustósă: a caprelorŭ însĕ nu este aşa bună. Pĕrulŭ caprelorŭ, fiind fórte aspru, nu se prea întrebuieţéză pe la noi; în Asia se află însĕ nisce capre numite Angora şi Caşmir, carĭ au lână lungă până în pămêntŭ şi móle ca mĕtasea, din care se facŭ nisce şalurĭ şi ţesăturĭ fórte scumpe, numite persescĭ şi turcescĭ.

Bivolulŭ. Târdiu după îmblândirea celorlalte animale, a fostŭ îmblânditŭ şi cunoscutŭ şi în Europa bivolulŭ, care îşĭ trage originea din India, unde până astădĭ se mai află în stare sĕlbatică, pe ţĕrmurii rîului Ganges.

Bivolulŭ este unŭ animalŭ tare, puternicŭ şi bunŭ la jugŭ; are frunte boltită, córne late şi trase îndĕrĕtŭ, colórea lui în deobşte e négră.

Laptele de bivoliţă e mai bunŭ, mai grasŭ, mai nutritorŭ şi dă smântână şi untŭ mai multŭ, ca celu de vacĭ. Atâtŭ bivolulŭ, câtŭ şi bivoliţa suntŭ tare simţitorĭ la frigulŭ şi căldura prea mare. Insuşirea acésta vine de-acolo, că pĕrulŭ lorŭ fiind negru, véra absórbe tare căldura, de aceea trebue sĕ se bage în apă séu noroiŭ, când li-e prea caldŭ, ér iérna, când e gerulŭ celŭ mare, li-e mai frigŭ ca la celelalte vite, fiind-că au pĕrulŭ fórte rarŭ.

Carnea de bivolŭ şi de bivoliţă nu este aşa fragedă, ca cea de bou şi vacă, fiind-că ea este mai tare, mai alburiă şi nu are nicĭ gustŭ aşa bunŭ, cu deosebire, décă vitele au fostŭ şi cam bĕtrâne.

I. Georgescu.

Têrgulŭ de rîmătorĭ din Steinbruch.

La 26 Martie n. 1895

Starea rîmătorilorŭ a fostŭ de 130.264 capete, la 27 Martie au întratŭ 1838 capete şi au eşitŭ 1075 rĕmânêndŭ la 27 Martie unŭ numĕrŭ de 130.228 capete.

Se notéză marfa: ungurescă veche grea dela 45.— cr. până la 46.— cr marfă ungurescă tineră grea dela 48.— cr. până la 49.— cr., de mijlocŭ dela 46.— cr. până la 47.— cr. uşóră dela 46.— cr. până la 47.— cr.

Marfă ţĕrănéscă grea dela 45.1/2 până la 46 — cr. de mijlocŭ dela 45.— cr. până la 46 1/2 cr. uşóră dela 45.— cr. până la 45 — cr.

Marfă sêrbéscă, grea dela 45.— cr. până la 46 — cr. Transito, mijlociă grea dela 45.— cr. până la 46 — cr. transito uşóră dela 44.— cr. până la 45.— cr.

Porcii îngrăşaţĭ de unŭ anŭ dela —.— cr. până la — cr., îngrăşaţĭ cu cucuruzŭ dela — cr. până la — cr. Cântăriţĭ la gară cu —.— cr. la până — cr..

Călendarulŭ sĕptĕmânei.

MARTIE are 31 dile. GERMĔNAR.

Dilele	Călend. Iul. v.	Călend. Gregor.
Dum.	19 6 M. Hrisa şi Dar.	31 Fraugott
Lunĭ	20 Ssfţi ucişĭ în mun.	1 April. Hugo
Marţĭ	21 Păr. Iacob	2 Francisc
Mer.	22 S. m. Văsillu păr.	3 Richare
Joi,	23 C. Nic. şi 2000 înv.	4 Isidor
Vin.	24 In. bu. v. şi c. Zah.	5 Vicenţiu Ferd.
Sâm.	25 † Bunăvestire	6 Celestin

Preţurile cerealeor din piaţa Braşovŭ.

Din 29 Martie st. n. 1895

Mĕsura séu greutatea	Calitatea.	Valutaa triacă. fl.	cr.
1 H. L.	Grâu { cel mai frumos	5	60
"	Grâu { mijlociu . .	5	10
"	Grâu { mai slabŭ . .	4	80
"	Grâu mestecatŭ . .	3	60
"	Sĕcară { frumósă .	3	70
"	Sĕcară { mijlociă .	3	20
"	Orzŭ { frumosŭ .	3	50
"	Orzŭ { mijlociu .	3	—
"	Ovĕsŭ { frumosŭ .	2	30
"	Ovĕsŭ { mijlociu .	—	—
"	Cucuruzŭ	4	70
"	Mălaiu	5	—
"	Mazĕre	6	—
"	Linte	7	—
"	Fasole	5	60
"	Sĕmênţă de inŭ . .	10	—
"	Sĕmênţă de cânepă	5	—
"	Cartofĭ	1	20
"	Măzĕriche	—	—
1 kilă	Carnea de vită . .	—	48
"	Carnea de porcŭ .	—	—
"	Carnea de berbece	—	—
100 kil.	Sĕu de vită próspĕtŭ	23	—
100 kil.	Sĕu de vită topitŭ	33	—

Cursulŭ pieţei Braşovŭ.

Din 30 Martie 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.66	Vênd.	9.69
Argint român.	Cump.	9.60	Vênd.	9.65
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.67	Vênd.	9.74
Galbenĭ	Cump.	5.74	Vênd.	5 85
Ruble rusescĭ	Cump.	1.30	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	59 40	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Amêndoi se îndreptară spre casă. La colţŭ se opriră. Fetiţa întrà şi cumpĕrà unŭ corn. Incepuse o plóie mĕruntă. Picăturile se înteţiau şi le împroşcau obrazulŭ din ce în ce mai repedĭ. Intrară sub unŭ gangŭ. Fetiţa duse cornulŭ la gură şi vrù sĕ muşte, dér i se părù pré micŭ, şi-lŭ întinse întregŭ frate-so, rugându-lŭ sĕ-lŭ mânânce elŭ totŭ, pentru-că ei nu 'i-e fóme. — Giustino şi elŭ se jura, că nu 'i-e fóme pe locŭ şi o ruga sĕ mânânce numai ea. Sfîrşiră prin a-lŭ rupe în două. Şi cum molfăiau aşa, încetŭ, îi podidì plânsulŭ; udĭ leórcă şi rebegiţĭ de frigŭ, ei se îmbrăţişară, şi tremurândŭ în întunericulŭ rece şi mortŭ, se strîngeau, se înghesuiau unulŭ într'altulŭ, ca sĕ se încăldéscă. Lacrimile sărate li-se amestecau cu ultima îmbucătură. Rĕmaseră aşa câte-va minute. Ochiĭ îi usturau şi le ardeau în capŭ. Işĭ înghiţiau saliva, ce le umplea gura c'unŭ gustŭ de leşie. Têmplele grele li-se bâteau, şi junghiurĭ ascuţite îi tăiau, ca nisce cioburĭ de sticlă, prin tóte încheeturile. Şi inimele amêndurora se strîngeau, recĭ şi leşuite, ca într'o amorţélă de vecĭ.

Dér plóia nu mai contenia, şi ei trebuiră sĕ plece. Prin smârcurile mocirlóse ale uliţelorŭ pustii şi fără felinare, mergeau încetŭ, trudiţĭ şi desnădăjduiţĭ, ascultându-şĭ fleşcăitulŭ ciobótelorŭ marĭ şi grele: Giustino înainte, sfâşiatŭ de gândulŭ, că sufere sorióra lui; Rosalba în urmă, muncită de chinulŭ, că n'are destulă putere, ca sĕ ducă, şi ea, musica în spate.

Dumnedeu fusese pré neînduratŭ cu ei în diua aceea.

Josŭ pe o rogojină, lângă vatra rece, cu hainele leórcă pe dênşii, ruptĭ de obosélă, lihniţĭ de fóme şi stârciţĭ de frigŭ, se culcară sĕ dórmă. Se sgârciră unulŭ lângă altulŭ sub unŭ ţolŭ prăfuitŭ şi-şĭ suflau în pumnĭ, ca sĕ-şĭ desgheţe degetele. De-afară se audiau plioscăindŭ picăturĭ mai marĭ şi mai dese. Vêntulŭ hâţina uşa şi ferestrile, şi'n besna odăii se audia regulatŭ, suindŭ şi coborîndŭ, sforăitulŭ babii, care dormia dusă pe-unŭ pătucênŭ îngustŭ de scândurĭ. Copiiĭ, multă vreme, rĕmaseră deşteptĭ. In capulŭ lorŭ ţiuiau cântecele flaşnetei, ca nisce glasurĭ triste, ce se jăliau a fómete, a mórte şi a desnădăjduire. Din timpŭ în timpŭ tresăreau, ca pe spasmurĭ, — şi fiă-care se uitase pe sine, pentru a-se gândi la durerea celui-laltŭ, de multŭ suferiau şi câtŭ erau de bĕtrânĭ, bieţiĭ copilaşĭ — atâtŭ de micĭ ş'atâtŭ de nenorociţĭ! . . . .

. . . .

Când se deşteptară a doua di, îşĭ simţiră obrajiĭ înecaţĭ într'o lumină caldă. Sórele svîrlise unŭ smocŭ de raze pe căpătâiulŭ lorŭ. Ei se sculară veselĭ, întăriţĭ, şi porniră de-acasă plinĭ de speranţă şi de curagiu.

Era o di frumósă, care le dĕdea viéţă. Albastrulŭ cerului, căldura sórelui, deşteptau într'înşii amintirea dulce a fărmĕcătórei lorŭ ţĕrĭ. Câţĭ-va copii se jucau într'o curte.

Giustino, voiosŭ şi plinŭ de încredere, îşĭ aşedă flaşneta în pórtă şi cântă. O servitóre îi aduse trei gologanĭ. Erau fericiţĭ. Mâncară pe fugă brânză de unŭ banŭ şi pâne de doi, şi ochii lorŭ se sorbiau, umedĭ şi sclipitorĭ de bucuriă.

La colţulŭ stradei, într'unŭ micŭ maidanŭ, se întêlniră cu vr'o patru copii de séma lorŭ, carĭ se jucau. Ei au înţelesŭ îndată, că erau bunĭ prietinĭ, deşi se vedeau atuncĭ pentru întâia óră. Cu ce sĕ încépă?... învoiala se făcù iute.

Baba órba! Baba órba! strigă voioşĭ cu toţiĭ, sărindŭ, bătêndŭ din palme şi svêrlindŭ căciulele 'n susŭ. Unŭ copilŭ îşĭ desnodà unŭ testemelŭ dela gâtŭ. Giustino îşĭ aşedà musica de-o parte şi se lăsà sĕ-'lŭ lege peste ochĭ. Mica Rosalba privia nebună de bucuriă. Ei uitaseră fómea, frigulŭ şi suferinţele de ierĭ. In césulŭ acela nu mai erau strĕinĭ, orfanĭ, sĕracĭ şi'n isbeliştea nenorocirilorŭ.

Şi cum treceam pe-acolo, gândindu-mĕ la nĕcazurile mele, mĕ simţii de-odată cuprinsŭ pe la spate de două mânĭ mititele şi slabe, ş'unŭ glasŭ nebunaticŭ strigà: „te-am prinsŭ!" Dér simţii îndată, că sunt ceva mai mare, decâtŭ ceea-ce voia elŭ sĕ prindă, şi cum îşĭ ducea mânile la legătură, ca sĕ 'şĭ-o ridice de pe ochĭ, copii năvăliră spre elŭ rîdêndŭ şi ţipându'i: „Nu te desface!.... Nu te desface!...."

Şi eu am statŭ privindu'i, până ce 'şĭ-au isprăvitŭ joculŭ. Apoi am plecatŭ încetŭ, cu Giustino şi cu Rosalba, — şi cum mergeamŭ aşa cu dênşii, Giustino îmĭ înşira păsurile lorŭ, c'o adorabilă naivitate şi într'o românéscă fărmĕcătorŭ de stricată.

Bursa de mărfurĭ din Budapesta.

din 27 Martie n. 1895.

Sĕmințe	Calitatea per Hect.	Prețulŭ per 100 chilogr. dela	până
Grâu Bănățenescŭ	80	7.05	7.10
Grâu dela Tisa	80	7.10	7.15
Grâu de Pesta	80	7.05	7.10
Grâu de Alba-regala	80	7.05	7.10
Grâu de Bácska	80	7.15	7.20
Grâu ung. de nordŭ	80	.—	.—

Semințe vechĭ orĭ nouĕ	soiulŭ	Calitatea per Hect.	Prețulŭ per 100 chilgr. dela	pană
Sĕcară		70—72	5.95	6.05
Orzŭ	nutrețŭ	60—62	6.25	6 55
Orzŭ	de vinars	62.64	6.60	6.90
Orzŭ	de bere	64.66	7.20	8 20
Ovĕsŭ		39.41	6.65	6.85
Cucuruzŭ	bănăț.	75	.—	.—
Cucuruzŭ	altŭ soiu	73	.—	.—
Cucuruzŭ	"	—	.—	.—
Hirișcă	"	—	—.—	—.—

Prețulŭ pe 100 chilograme.

Producte div.	Soiulŭ	Cursulŭ dela	până
Sem. de trif.	Luțernă ungur.	38.—	46.—
—	francesă		—.—
—		—.—	—.—
"	rosiă	56.—	64.—
Oleu de rap.	rafinatŭ duplu	—.—	—.—
Oleu de in		—.—	—.—
Uns. de porc	dela Pesta	48.50	49.—
"	dela țéră	—.—	—.—
Slănină	svêntată	41.—	41.50
"	afumată	47.—	48.—
Sĕu		—.—	—.—
Prune	din Bosnia în buțĭ	9.75	10.—
"	din Serbia în sacĭ	9.75	10.—
Lictarŭ	slavonŭ nou	17.—	18.—
"	bănățenescŭ	—.—	—.—
Nucĭ	din Ungaria		
Gogoșĭ	ungurescĭ		
"	sêrbescĭ		
Miere	brută	—.—	—.—
"	galbină strecurată	—.—	—.—
Ceară	de Rosenau	—.—	—.—
Spirtŭ	brutŭ	—.—	—.—
"	Drojdiuțe de spirt	—.—	—.—

Proprietarŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Gregoriu Maiorŭ.**

Anunciurĭ
(inserțiuni și reclame)

Suntŭ a se adresa subscrise, administrațiunĭ. In casulŭ publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădĕmêntŭ, care cresce cu câtŭ publicarea se face mai de multe-orĭ.

Administrațiunea
„Gazeta Transilvaniei.“

Pentru Sesonul de Primăvară

are onórea prin acésta

Magazia D. LESSNER

VIENA,
VI., Mariahilferstrasse 83,
Souterain, Parterre
Mezzanin și etagiu I.

a aduce la cunosciință, că cu 1-a Martie vine la vêndare cele mai noue și exquisit de frumóse **stofe moderne**, assortimentŭ sensaționalŭ, prețurĭ ieftine și reduse, și'mĭ permitŭ a învita P. T. publicŭ a visita magazia, unde suntŭ espuse spre vedere **mulțime de nouvităţĭ.**

Stofe curatŭ de lână:

Mousseline de lână Dessins splendid . . .		per Metru fl.	—.58
Kammgarn Nouveauté, latŭ duplu		„ „ „	—.88
Kammgarn rayé Nouveauté latŭ duplu . . .		„ „ „	—.88
Crêpe Nouveauté raye	„ „ . . .	„ „ „	—.70
Nouveauté rayé	„ „ . . .	„ „ „	1.—
Nouveauté lignette	„ „ . . .	„ „ „	1.50
Pepita moderne,	120 cm. latŭ .	„ , „	—.88
Kammgarn rayé exclusive	120 „ „ .	„ „ „	1.45
Cheviotine	120 „ „ .	„ „ „	1.65
Kammgarn carré specialité	120 „ „ .	„ „ „	1.85
Kammgarn rayé anglais	120 „ „ .	„ „ „	1.75
Haute Nouveauté rayé	120 „ „ .	„ „ „	1.90

Stofe curatŭ de lână:

Haute Nouveauté carré, ...	120	cm. latŭ per metru fl.	2.15
Rayé pointu în mătase	120	„ „ „ „ „	2.15
Haute Nouveauté franțuzescŭ . .	120	„ „ „ „ „	2.25
Haute Nouveauté Parisienne . . .	120	„ „ „ „ „	2.55
Haute Nouveauté în mătase . . .	120	„ „ „ „ „	2.80

Stofe de spălatŭ:

Piqué uni în tóte colorile, nu-șĭ lasă fața, per metru . . . 52 cr.
Mousseline indian Dessins splendid, nu-șĭ lasă fața, per metru 52, 55, 58, 60, 65 cr.
Piqué Nouveauté dessiné, noue de totŭ, pentru rochiĭ și bluse nu-șĭ lasă fața, per metru 35 cr.
Piqué Haute Nouveauté, curat pentru spălatŭ per. m. 58, 85, 90 cr.
Atlas-Satin cele mai noue, des. pentru spălatŭ p. mtr. 36, 40, 58 cr.
Levantine, dessins moderne, pentru spăl. p. mtr. 26, 30, 32, 40, 45 cr.
Zephir Nouveauté, pentru spălatŭ per mtr. 35, 40, 45, 50, 55, 75 cr.

Stofe de mătase:

Brocate de mătasă, frumsețe splendidă și exquisită per metru	fl.	3.60, 4.—
Taffetas chiné, Dessins splendide . . per metru	„	2.50, 2.85
Taffetas rayé broché (Haute Nouveaté) „ „	„	3.—
Pepita stofe curatŭ de mătasă . . . . „ „	„	1.20
Stofe curatŭ de mătasă, cu vărgĭ splendide „	„	1.20
Sicilienne uni, în tóte colorile . . . . per „	„	1.20
Sicilienne façonné, în tóte colorile . . „ „	„	1.35
Pongis chinois Dessins splendide . . „ „	„	1.10
Foulard de mătasă Dessins frumosŭ . „ „	„	—.45
Bengaline rayé colorile cele mai moderne „	„	—.98
Mătasă crudă cu Dessin . . . . . . „ „	„	1.25, 1.40

Asortimentŭ horend în cele mai noue stofe de lână, duplu latŭ à **30, 34, 40, 52 cr.** etc.

Mostre și jurnale marĭ ilustrate se trimitŭ în provincie cu plăcere gratis și franco.

Doritorii de a cumpĕra veritabilŭ

rachiu de droșdii

din vinŭ de România (productŭ destilatŭ curatŭ) **1 Litru 80 cr.** Binevoéscă a se adresa la subscrisă firmă.

Totŭ acolo sĕ capetă: **Slivovitz veritabilŭ de Sirmia și rachiu curatŭ de tescovină din struguri.**

Calitatea curată a produsului se garantéză.

Vêndĕtorilorŭ li-se acordă rabatŭ corespundĕtor.

Cu tótă stima:

Michaelŭ Roth,
Depoulŭ fabricii de likŏr
Brașovŭ, Tirgulŭ Cailorŭ Nr. 2.

654,3—3.

Diploma de recunoșcință Sibiiu 1881.

Insciințare.

Medalie de argint dela Bucurescĭ 1894.

Subscrisulŭ croitorŭ aducŭ la cunoscința On. publicŭ românŭ, că fiindŭ stabilitŭ de presentŭ aicĭ, sunt la disposițiunea On. publicŭ la orĭ ce felŭ de comande, ce cadŭ în branșa mea.

Primescŭ orĭ-ce haine civile pentru bărbațĭ, precum și **uniforme pentru militarĭ și studențĭ, haine pentru preoțĭ și călugărĭ**, tot felulŭ de îmbrăcăminte pentru serviciulŭ bisericeĭ, efeptuindu-le cu **prețurĭ moderate** și după cea mai nouă modă. La cas de trebuință pot servi cu mustre fine și frumóse, dela cele mai renumite fabricĭ, cu prețurĭ reduse.

Fiindŭ decoratŭ, pentru desteritatea, ce am câștigat'o în decursulŭ timpului, în meseria mea, dela **Exposițiunea Română din Sibiiu (1881)** cu medalie de bronzŭ, ér în timpulŭ din urmă **(1894)** cu medalie de argintŭ **dela Exposițiunea din Bucurescĭ**, sperŭ, că voiu avea, ca măestru românŭ, sprijinulŭ și încrederea publiculuĭ românŭ.

Rugându-mĕ pentru o cercetare câtŭ maĭ numerósă, rĕmânŭ la disposiția On. publicŭ

cu stimă

IOANŬ BIDU, croitorŭ
Strada Mare, lângă gimnasiulŭ românŭ.

Am onóre a aduce la cunoscința puelică, că cu ḑiua de astăḑĭ **am deschisŭ în Brașov la casa mea proprie, Calea gărei Nr. 41**

unŭ depositŭ de bere,

sub conducerea Domnilorŭ

Bognár & Szántó.

Acestŭ depositŭ principalŭ va conţiné tóte specialitățile de bere, ce produc berăria din Schwechat și Steinbruch în butóie și butelii, calitatea cea mai bună și próspetă.

Vêndarea cu prețurile originale.

Numai acelea butelii cu bere, a căror dopurĭ și vignete vor fi provĕḑute cu marca alăturată, suntŭ a se considera ca productulŭ meu.

BZS

Telephon Nr. 124.

Cu tótă stima:

Anton Dreher.

679,1 3

Avisŭ amatorilorŭ de bere!

Subscrisulŭ 'mĭ permit a aduce la cunoscința onoratului public, că

am unŭ depositŭ din berea
cea de renume universalŭ din fabrica lui

ANTON DREHER,

care o recomandă și o trimite în casa fie-căruia cu prețurile următóre:

Bere de Steinbruch (Lager) . . .	1 sticlă	**17 cr.**	fără de sticlă.
„ „ Mărțișorŭ	„ „	**18**	„
„ „ „ duplă	„ „	**19**	„
„ „ Coróna	„ „	**19**	„
„ „ Boch négră	„ „	**20**	„
„ „ Schwechat de Mărțișorŭ .	„ „	**20**	„

O sticlă se socotesce cu 10 cr. și totŭ în prețulŭ acesta se ia și înderĕtŭ.

Cu tótă stima:

IOSIF VITÉZ.
locanda de dejun, delicatese și bacanie
Brașov, Tĕrgul Inului 24.

171,1—3

Tipografia A. Mureșianu, Brașovŭ.